

Orkidea

Vartalokoru naiselle burleskin tahtiin

Sari Porttia

22.5.2014

SAVONIA

■ OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

ORKIDEA

Vartalokoru naiselle burleskin tahtiin

TEKIJÄ/T: Sari Porttilla

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Sari Porttila	
Työn nimi Orkidea – vartalokoru naiselle burleskin tahtiin	
Päiväys 22.5.2014	Sivumäärä/Liitteet 36/1
Ohjaaja(t) Risto Nylund	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t)	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Orkidea – vartalokoru naiselle on matka naisellisuuteen ja seksikkyyteen. Matkalla sukelletaan myös burleskin viinipunaiseen maailmaan - kohti sen syvintä olemusta, jotta saadaan monipuolinen kuvan siitä, mikä on naisellista ja seksikästä. Työssä tutkitaan naisen vartaloa: sen symbolisia ja seksuaalisia merkityksiä, sekä myös vartalon historiaa. Toteutettu vartalokoru on lopputulema tästä tutkimusretkestä ja se kuvastaa kauneutta kaikkien naisten sisällä.</p> <p>Opinnäytetyössä keskitytään positiivisesti siihen, mikä tekee naisista niin vastustamattomia. Onko seksikkyyttä pitkät sääret, pienet jalat, leveät lanteet, terhakat rinnat vai tulinen katse? Vartalokorun tarkoitus on olla naisellinen, vartaloa kaunistava elementti, joka on esteettisesti miellyttävä ja myös käytettävä. Prosessin aikana tekijä on yhteydessä suomalaisiin burleskitanssijoihin ja pyytää heiltä palautetta matkan varrelta sekä haastattelun heidän suhtautumisestaan kehoonsa ja seksikkyyteen burleskin kautta. Tervetuloa mukaan nauttimaan naiseuden oikeista ja nautinnoista!</p>	
<p>Avainsanat</p> <p>Vartalokoru, koru, orkidea, nainen, vartalo, keho, seksikkyyks, burleski, alastomuus</p>	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Sari Porttila			
Title of Thesis Orchid - body jewelry for a woman in the spirit of burlesque			
Date	22.5.2014	Pages/Appendices	36/1
Supervisor(s) Risto Nylund			
Client Organisation /Partners -			
Abstract Orchid – body jewelry for women is a journey to femininity and sexiness. During the process the thesis will dive into the burgundy world of burlesque - towards its very essence in order to obtain a comprehensive picture of what is feminine and sexy. The thesis studies the woman's body; its symbolic and sexual meanings, as well as its history. The finished body jewelry is a result of this research and it represents the beauty inside all women. This thesis focuses on what makes women so irresistible. Is sex-appeal all about long legs, wide hips, perky bosom or fiery gaze? Body jewelry is feminine; it is supposed to enhance beauty and to be usable. During the process the maker is in contact with Finnish burlesque dancers and asks them for feedback - also interviewing them about their opinions on the female body and about sexiness according to the burlesque point of view. Welcome, and enjoy the tricks and pleasures of womanhood!			
Keywords Body jewelry, jewelry, orchid, woman, body, figure, sexiness, burlesque, nudity			

Sisällys

1	Tavoitteet ja johdanto	5
1.1	Vartalokoru	6
2	Burleskin historia - 'The teasin 'n pleasin '!	7
3	Naisvartalo - 'The body of the goddess	9
3.1	Naisfiguurit - Dangerous Curves Ahead!	9
3.2	Rinnat - Lady Bountiful and the Bosomy Girls!	10
3.3	Jalat - The million dollar legs!	11
3.4	Kasvot - ...That fiery redhead!	12
3.5	Takapuoli - Butthoven's 5th symphony	13
4	Haastattelut - Dancing with the stars	15
5	Projekti alkaa - Gettin' the show on!	18
5.1	Art Nouveau	19
5.2	Orkidea	21
5.3	Soturi 1 ja 2	23
6	Toteutettava koru	25
6.1	Tarkemmin aiheesta ja ideoista	25
7	Toteutus	26
8	Tuotekuvat vartalolla	28
9	Pohdinta	31
	Lähteet	
	Liitteet	

1 Tavoitteet ja johdanto

Vartalokorun tarina alkoi jo syksyllä 2012, kun Kuopion Muotoiluakatemialle tuli kysely, olisiko joku opiskelijoista halukas tekemään korun musiikkivideoon; metallibändi Forgotten Horrorille. Tartuin haasteeseen ja aloitin suunnitteluprosessin yhtyeen jäsenen Tuomaksen kanssa. Hän antoi suunnittelun lähtökohdaksi Jumalatar – hahmon (kuva 2), jolle koru tulisi ja lisäksi hän näytti minulle ideakuvia. Tein luonnoksia erilaisista maskeista, mutta Tuomaksen visiosta poiketen, en halunnut peittää suuta, vaan silmät (kuva 1). Minusta suu on erittäin naisellinen elementti ja myös vallan väline, joten sen peittämällä voi saada aikaan myös ”kuonokoppa” – efektin.

Maskin lisäksi hahmottelin Jumalattarelle vartalokorua paljaalle iholle, sillä jumalainen on tietysti myös vartalo, joka varsinkin Jumalattarella korostuu kauneudessaan ja täydellisyydessään, uhkuen naisellista voimaa. Tein useita luonnoksia (kuva 3) leikitellen eri tavoilla koristaa vartaloa, ottaen huomioon kehon liikkuvuuden käyttämällä suuremmissa metallinkappaleissa saumoja jotka liitettiin lenkein – näin vartalon liikkeitä ei rajoitettaisi. Kimmeltävät ketjut tulivat työhöni mukaan ylellisenä elementtinä, ja niitä tulikin paljon; kiersin koko Kuopion ympäri etsiessäni ohuita messinkiketjuja.

Kaiken kaikkiaan projektissani oli tiukka aikataulu, mutta jääräpäisen innostukseni vuoksi tein paljon töitä assistenttini Jonnan kanssa korun valmistuksen eteen. Jo tällöin sikisi ajatus aiheen käyttämisestä lopputyössäni. Nyt idea on kypsynyt hyvälle asteelle ja tahdon suunnitella vartalokoruja ja toteuttaa niistä yhden hyvällä ammattitaidolla.

Lopputyöni tavoitteena on toteuttaa yksi vartalo-

KUVA 1. Jumalattaren kasvot

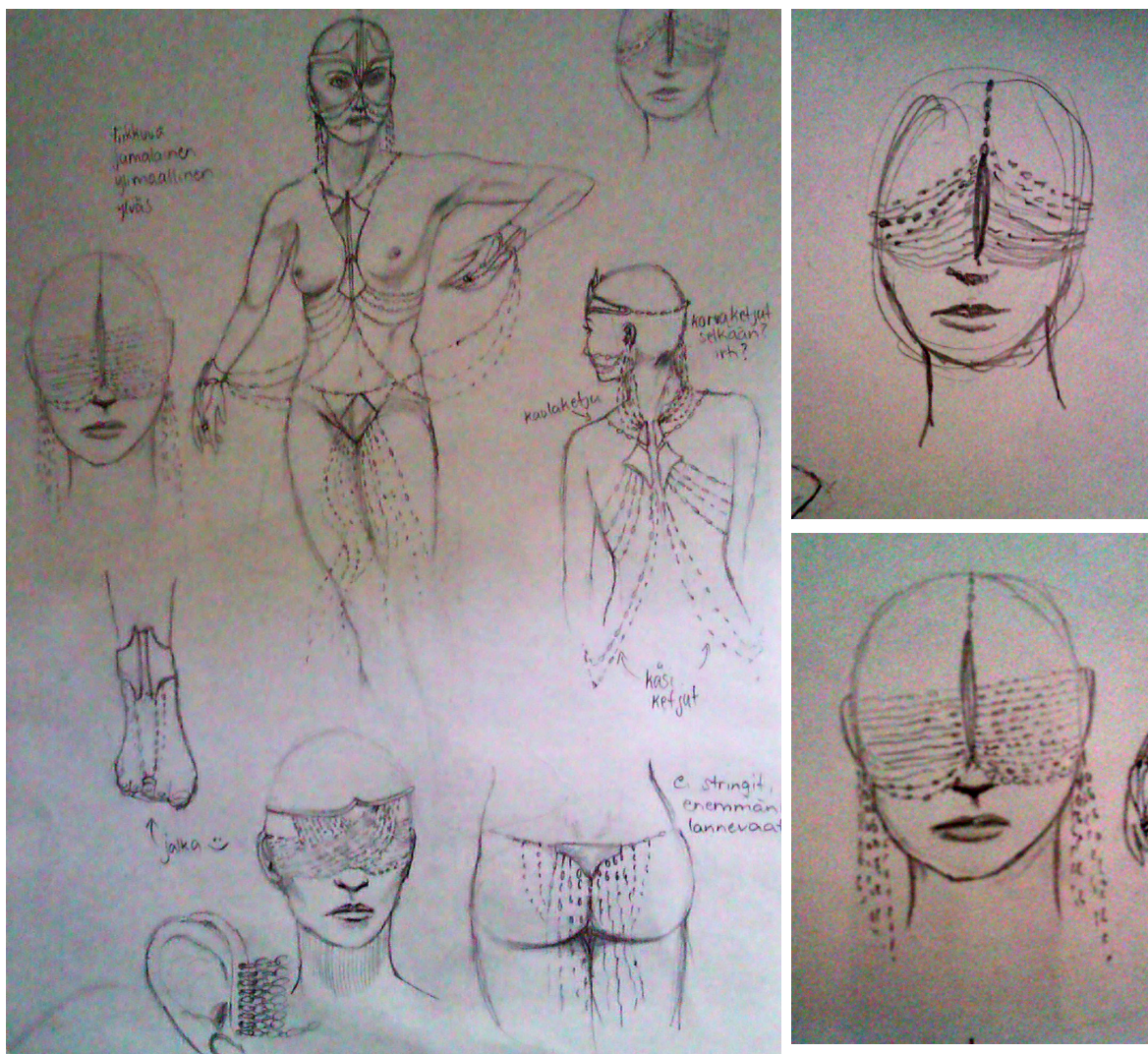

KUVA 2. Alkuperäinen vartalokoru

koru, tutkia alastomuutta ja burleskia , sekä ottaa selvää vartalokorun toimivuudesta mallin päällä. Lopputyöni aikana olen yhteydessä suomalaisiin burleskitähtiin Pepper Sparklesiin ja Olivia Rougeen palautteen sekä haastattelun muodossa; tahdon tietää lisää heidän näkemyksestään burleskista, alastomuudesta sekä kehonkuvasta.

1.1 Vartalokoru

Vartalokorulla opinnäytetyössäni tarkoitan suurempaa korukokonaisuutta, joka peittää laajempia osia käyttäjästään kuin perinteinen koru. Vartalokoru voi myös olla osista muodostuva kokonaisuus ja sen osat voivat sijaita missä päin kehoa tahansa. Itse keskityn vartalokorussani esteettisyyteen sekä käytettävyyteen, enkä tee taidekorua tai käsitteellistä korua. Burleskitaiteen ollessa myös yksi tutkimukseni aihe olen pyrkinyt siihen, että koru olisi ominaisuuksiltaan myös esiintymiseen sopiva ja mukavana lisänä olisi hieno pystyä tuottamaan käyttäjälle positiivinen kokemus vartalostaan.

KUVA 3. Forgotten Horror -vartalokorun luonnoksia

2 Burleskin historia - The teasin n pleasin !

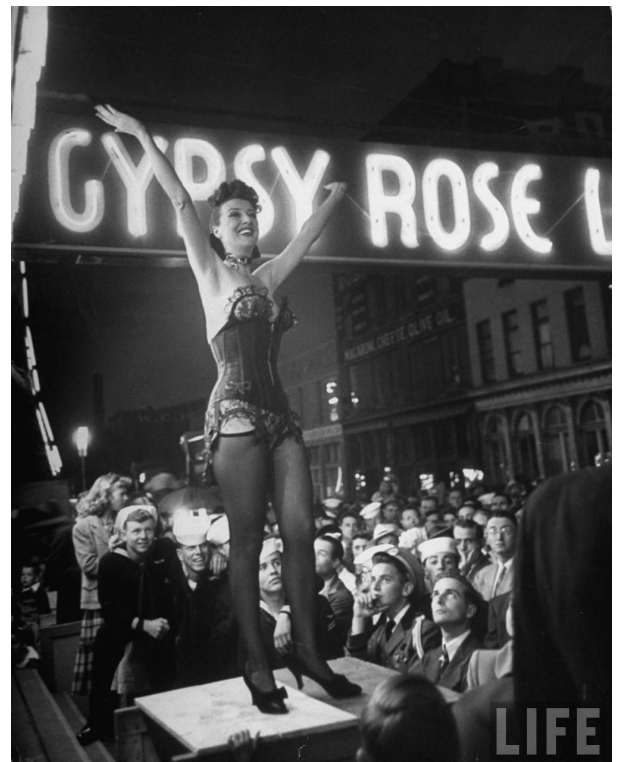

KUVA 4. Viktoriaaninen burleskiesiintyjä

Nykyisen, Amerikkalaisen burleskitaiteen juuret ovat ns. Viktoriaanisessa burleskissa, jota joskus kutsutaan nimellä travesty (irvikuva) tai extravaganza (fantasia). Viktoriaaninen burleski oli koominen teatteriesitys jossa varioitiin ajan balettiesityksiä tai klassisia teatterinäytelmiä musiikin tahtiin. Sana "burleski" taas juontaa juurensa näytelmä- ja musiikkiperinteestä, jossa tavoite on saada ihmiset nauramaan parodioimalla aiheita mm. sketsiesityksien avulla. (Victorian theatrical burlesque [viitattu 21.5.2014].)

Burleskin suosio lähti nousuun jo 1860-luvun Amerikassa. Jo 1840-luvulla oltiin esitetty brittiläistä burleskia, jonka toivat Amerikkaan Lydia Thompson ja British Blondes (Zemeckis, 2010). He olivat uranuurtajia ja johdattivat amerikkalaisen burleskin kehitysuunnan kohti silloista muotoaan, jossa esitettiin kuuluisia näytelmiä parodioina, naisten esittäessä "housurooleja" (kuva 4); eli miehiä sukkahousuissa niin, että heidän jalkansa näkyivät – tämä oli siveällä viktoriaanisella ajalla erittäin provosoivaa. Amerikkalainen burleskiesitys omaksui kolmijakoisuuden nk. "minstrel show" -esityksiltä: Ensimmäinen osa koostui naisryhmän lauluista ja tansseista, jossa mukana oli myös mieskoomikoita, toisen osan esityksissä naisia ei näkynyt se oli akrobatiaa ja voimamiehiä. Kolmas osa oli esityksen kohokohta jossa myös ensimmäinen riisuutuminen esitettiin. Joskus esitysten jälkeen oli nyrkkeilyottelu ja muuta ohjelmaa. Esityksissä oli myös aina orkesteri ja musiikki useimmiten jazzia. Esiintymisissä käytettiin usein myös eläimiä. (American Burlesque [viitattu 21.5.2014].)

20-luvun alussa burleski oli nousuhumassa ja New Yorkin Minsky's burleskiryhmä oli hyvin kuuluisa, oli myös alkoholilla suuri vaikutus rentoutuneeseen ilmapiiriin. Kieltolaki oli vakava isku klubien menestymiselle. Vuonna 1928 Amerikanenglantiin muodostui sana strip-tease, joka alunperin käsitti kaksi ohjelmanumeroa: kiusoittelun ja riisumisen ja josta tulikin burleskitaiteen pääaines 1930-luvulla (kuva 5). Strippauksen aloitti Minskyn veljesten mukaan Mademoiselle Fifi; tämä riisui lavalla likaiset hansikkaansa, josta yleisö hulluantui. Eksoottinen vatsatanssi otettiin myös ohjelmistoon ja alkuperäiset näytelmät olivat vähitellen muuttuneet pääosin strip-tease esityksiksi. Strip-te-

KUVA 5. Gypsy Rose Lee 30-luvulla

asen on sanottu tulleen burleskiin silloin kun julkiset elokuvateatterit kilpailivat tanssiesitysten kanssa yleisöstä. (American Burlesque [viitattu 21.5.2014] ; Zemeckis, 2010.)

Burleski levisi koko Amerikkaan sirkusten ja vaeltavien teatterien muodossa junakiskoja pitkin. Suurissa kaupungeissa oli omat teatterinsa esityksille, mutta syrjäseuduille ja pieniin kyliin ne vietiin suurten kiertueiden muodossa. Maaseudullakin esitysten ja sirkuksen suosio oli huima, sillä työ oli rankkaa ja viihdykkeitä oli vähän. Kiertueet olivat myös erittäin rankkoja, sillä sään ollessa suotuisa, saattoivat tanssijat esiintyä 10-30 kertaa päivässä. Tanssijat kertovat: ”Olimme jaloillamme paljon. Turvonneet jalat... Liotimme niitä jäävesiämpäreissä.” (Zemeckis, 2010)

Behind the Burly Q –dokumentissa haastatellaan jo ikääntyneitä burleskin supertähtiä (kuva 6), jotka työskentelivät burleskin parissa nuoruudessaan. 1900-luvun alussa työläisväestölle ei ollut edullisia ajanviettopaikkoja ja burleskiesitysten seuraamisesta tulikin työmiesten edullinen vapaa-ajan harrastus, jonne pääsi sisään 15 centillä. (Zemeckis, 2010)

Dokumentin mukaan alkuaikojen monet esiintyjät ajautuivat tanssityöiksi pakon edessä, Behind the Burly Q –dokumentti kertoo naisten tarinat: Beverly Arlyne sanoo sairastavansa nivelreumaa, joka teki käsien käyttämisestä ja työnteosta mahdotonta. (Zemeckis, 2010)

Monet entisaikojen burleskitähdistä kertovat lapsuutensa olleen erittäin köyhä. Yksi naisista kertoo myös tanssineensa, koska sillä tienasi erittäin hyvin; ”minulla oli 16-vuotiaana 3 lasta ja taustatyttonä sain 40\$ viikossa, jolla pystyin elättämään lapseni.” (Zemeckis, 2010)

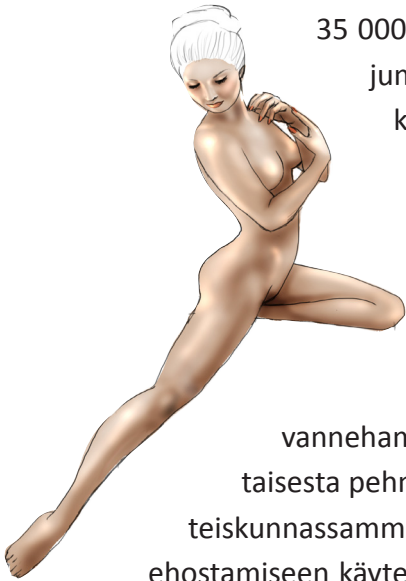
Behind the Burly Q – dokumentin mukaan tanssijoihin on suhtauduttu epäilevästi, sillä monet ajattelivat heidän olevan yliseksuaalisia ja jopa prostituoituja. Tanssijat itse sanovat, että kun on lavalla, ei ajattele seksiä - vaan esimerkiksi toivoo että kaupungissa olisi hyvä ruokaravintola. Tanssijoilla oli myös erittäin kiireinen päiväohjelma, johon ei yksinkertaisesti sopinut maksullisen naisen ammatti - harjoituksia ja esityksiä oli monta kertaa päivässä. Myös useiden klubien omistajat olivat erittäin tarkkoja siitä, etteivät tanssijat lähde yleisön matkaan - ja jos näin kävi, oli edessä usein erottaminen klubilta. (Zemeckis, 2010)

KUVA 6. Tempest Storm esiintyy

3 Naisvartalo - The body of the goddess

Naisvartalo on kautta aikojen ollut ihailun ja jopa palvonnan kohde. Vanhin löydetty naishahmoa esittävä eurooppalainen veistos on jo paleoliittiselta kiviltaudelta, n. 35 000 – 45 000 vuotta vanha (Venus of Hohle Fels [viitattu 21.5.2014]). Naisjumalat on usein yhdistetty rakkauteen ja kauneuteen ja vielä keskiajallakin kauneus oli yhtä kuin sopusointu ja harmonia (Utrio, 1985, 7).

3.1 Naisfiguurit - Dangerous Curves Ahead!

Vartalo on tuskin koskaan kelvannut luonnollisessa tilassaan täydellisyyttä tavoittelevalle ihmisrodulle. Naista on milloin puristettu ja likistetty myös topattu ja venytetty. Korsetit, krinoliinit, turnyyrit, vannehameet, meikki, peruukit ja korkokengät ovat varmistaneet, ettei Eevan kaltaisesta pehmeästä luonnonlapsesta näy päällepäin jälkeäkään. Nykyisessä kulutusyhteiskunnassamme myös naisvartalosta on tullut ennennäkemätöntä kauppatavaraa ja sen ehostamiseen käytetään omaisuuksia. Kaupallinen ja seksuaalinen naisvartalon hyödyntäminen alkoi aikakauslehdistä; National Police Gazette aloitti toimintansa 1845 ja lehden perustaja kiteytti yhden journalismin peruseriaatteista: ”jos he eivät osaa lukea, antakaa heille kuvia.” (de Camp, 1997, 65)

Ensimmäiseksi pin-up tytöksi voitaisiin sanoa Life – lehden piirrettyä Gibson Girliä (kuva 7). Aina sievistelevä ja hyvin käyttäytyvä leidi oli ujo mutta itsenäinen. Gibson Girl oli barbiemaisen solakka, aina huoliteltu ja korrekki sekä miljoonien naisten esikuva. Tuon ajan miehet ja naiset ihailivat tuota siroa hahmoa ja kun hiusmuodin muuttuessa Gibson Girlin luoja C.D.Gibson ei suostunut muuttamaan tyttänsä hiustyyliä kiharaksi, hän lähestulkoon onnistui pitämään kiharat pois myös naisten päistä. Tyttöhahmon suosio koitui lopulta koko lehden turmioksi, sillä piirrosten loppuessa lehden levikki kääntyi laskuun ja romahti 1936. (de Camp, 1997, 65-66.)

Askel kohti seuraavaa naisihannetta oli George Pettyn Petty Girl (kuva 8) Esquire-lehdessä. Ajat olivat erilaiset Gibson Girlin aikaudesta ja se näkyi myös naishahmossa.

Petty Girlin huikaisevan pitkät sääret, kurvikkaat muodot ja paljastava

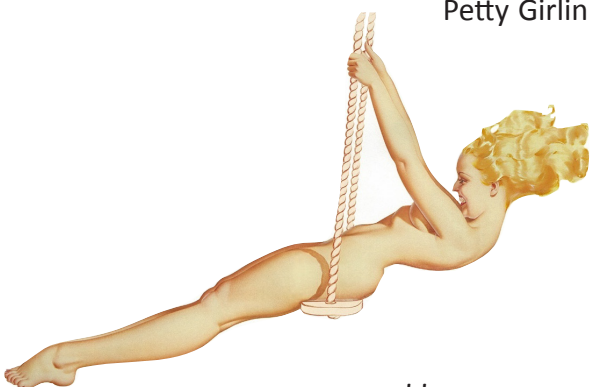
pukeutuminen olivat uut-

ta. Petty Girl oli viettelijätär, eikä edeltäjänsä kaltainen hienostorouva. Lehdessä kuvailtiin suosittua tyttöä näin:

”Joka hetki hän on erilainen. Hänen vaatimuksensa, hänen muotonsa, hänen värähtelevien jäsentensä liikkeet ja

KUVA 7. Gibson Girl

KUVA 8. Petty girl keinuu

hänen arvaamattomien tunnelmiensa puuskittainen peli kuvasataa hänen satuttavan kauneutensa loputonta vaihtelevaisuutta. Kun väsyt häneen, väsyt elämään.” (de Camp, 1997, 68.)

Petty Girlin aikakauden ollessa ohi Esquire – lehteen kiinnitettiin uusi piirtäjä, Alberto Vargas, joka alkoi luoda uutta unelmatyttöä - Varga Girliä. Varga Girlissä täydellisyys oli viety huippuunsa, hahmolla oli kireä iho ja täydellinen vartalo, eikä kukaan oikea nainen voinut kilpailla hänen kanssaan. Varga Girlin johdattamana maailma astui 40-luvulle, josta tulikin oikea säärien vuosikymmen. Samaan aikaan kun oikeiden naisten muodostama Pin Up – mallien ammattikunta olivat päivät pääksytysten kuvattavina lehtiin ja kalentereihin, säihkyivät sääret paljaina ja karvattomina 40-luvun tervehenkisissä poseerauksissa, ilman sukkanauhoja tai sukkia. (de Camp, 1997, 69- 70.)

KUVA 9. Varga Girl

3.2 Rinnat - Lady Bountiful and the Bosomy Girls!

Naisen rinnat edustavat puhdasta naisellisuutta, povi on kautta aikojen ollut tärkeä ja sitä on korostettu vaatein, vöin ja korsetein. Antiikin naisten rintoja tuki ns. Afroditen vyö, joka kiristettiin rintojen alle; toisinaan siinä oli myös solki rintojen välissä (Utrio, 1985, 147). Muina aikoina rintoja on muokannut ja litistänyt korsetti, kunnes rintaliivit ottivat vallan vasta 1800-luvun lopulla. (History of brasieres [viitattu 20.5.2014])

Rintoja on historiassa pidetty paljon enemmän seksuaalisina objekteina, kuin imettämisvälineinä, eikä ollut suinkaan tavatonta että vieraat miehet hyväilivät naisten rintoja varsin esteettömästi aikana, jolloin tuntemattomat sukupuoleen katsomatta myös saattoivat nukkua yhdessä sängyssä (Utrio, 2001, 230). Vasta viime vuosisadan seksuaalikielteisyys on saanut eurooppalaisen kulttuurin muuttumaan siveellisemmäksi. Rintoihin kohdistuu nykypäivänä paljon paineita ja suuret, kiinteät ja muokatut rinnat ovat rahalla ostettavissa (Utrio, 2001, 232).

Rintojen ihailu on lähtöisin Amerikasta, kun taas Euroopassa on aina pidetty enemmän naisen takapuolesta. Suuret rinnat ja takapuoli omaavat samaa naisellista pehmeyttä ja toki tietyllä tavalla muistuttavat toisiaan. Miesten rinnankaipuu lienee jollain tavalla jäänne lapsen suhteesta äitiin, pienen avuttoman vauvan painamisesta lämpimään syliin. Tätä naisellista hoivaa ja pehmeyttä kaipaamaan jäävät pojat saattavat turvautua kasvettuaankin rintojen ihailuun, mutta rintoja kaipaileviin miehiin naiset usein suhtautuvat nuivasti. Rinnat ovat joka tapauksessa hyvinkin neutraali seksuaalisuuden alue, johon on vaikea liittää dominoivia ominaisuuksia; ”ne ovat leppoisan, tasa-arvoisen seksin areena” (de Camp, 1997, 89-90).

Burleskitaitteessa rinnat ovat usein esityksen kohokohta, joka paljastetaan viivyttelyn jälkeen viimeisenä rajuna vetona, toisinaan myös ”vahingossa” tai kainosti ujostellen. Monissa esityksissä

rintojen paljastuttua esiintyjä lyö suuremman vaihteen päälle, esiintyy rajummin liikkein ja irs-
taammin ilmein. Rinnat eivät kuitenkaan yleensä ole pitkään esillä, päättäen esityksen tasselei-
den pyörytyksiin ja yleisön hullaannukseen. Rinnoissa korostuu liike, mutta jokainen esiintyjä osaa
parhaiten esitellä omat avunsa, olivat muodot minkälaiset tahansa. Selatessani läpi burleskiesi-
tyksiä, olin hyvilläni siitä, että kaikenkokoiset ja muotoiset naiset olivat lavalla ällistyttäviä,
kauniita ja huikaisevan hyviä esiintyjä varustettuna erittäin terveellä itsetunnolla.

3.3 Jalat - The million dollar legs!

Naisen jalat ovat olleet mysteeri ja varjeltu salaisuus vuosisatoja. Hame on
kätkenyt jalat ja takapuolen tehokkaasti, vaikka helman pituus onkin eri vuosi-
satoina muuttunut toisinaan paljastaen jopa nilkan. (Utrio, 2001, 258.) Hame
liittyy myös naisen kahlehtimiseen, sillä suurten vanteiden, tai pitkien laahus-
ten kanssa liikkuminen on ollut hankalaa, ja työnteko mahdotonta (Utrio, 2001,
264). Varakkaat vaimot ja tyttäret ovat nuken lailla koristeltuina pönkittäneet isännän
arvovaltaa ja pelkät mielikuvat hameiden alla olevasta alavartalosta on villinnyt mie-
hiä ja saanut kirkonmiehet kauhuihinsa. Toisin kuin rintoja, länsimaisessa historiassa on
lähes aina korostettu takapuolta, joka kertoo omaa tarinaansa eurooppalaisesta miely-
myksestä. Muhkea takapuoli ja neitseellisen kiinteät rinnat lienevät olleet herrojen mie-
leen silloin, kun ravinnon puutteen vuoksi suurin osa naisista oli ruumiillisesti jotain muuta kuin
Rubensin kuvaamat uhkeat sulottaret. (Utrio, 1985.) Jalkoihin liittyy kahlehtimista myös muissa
kulttuureissa, sillä nigerialaiset heimovaimot kantoivat jaloissaan jopa seitsemän kilon painoisia
messinkispiraaleja, ja Palestiinassa vaimojen jalat kahlehdittiin yhteen ketteillä, jotka
mahdollistivat vain pienet askeleet. Eri kulttuurien korut saattavat meissä herättää
ihailua ja eksotiikan kaipuuta, vaikka tarkoitus ei olekaan pelkkä koristautuminen.
Arabimaista Intiaan sakka vaimojen nilkoissa on ollu helisevät kulkuset, jotta
mies kuulisi missä nainen menee, juokseeko hän, tuleeko vai meneekö. (Selin,
1997, 286-287.) Euroopassa naisten jalkoja on kahlehdittu pääosin kengin, sillä
1400-luvun Venetsiassa ylhäisönaiset patsastelivat huiman korkeiden puuken-
kien päällä, eikä sovi unohtaa myöskään 1950-60 -lukujen piikkikorkkoisia, teräväkär-
kisiä kenkiä. Miesten kiinnostus naisten jalkoja kohtaan kohosi huippuunsa Aasiassa,
jossa jaloista tuli naisen arvon mittari, vaikka jalkojen muokkaamisen aloittivatkin
hyvää elämää tyttärilleen haluavat äidit (Selin, 1997, 189).

Kiinalaista jalkojensidontaa on nykypäivänä hankala ymmärtää, mutta on kiistämä-
töntä todeta, että elämme tänään täysin eri maailmassa. Kun pienten tyttöjen ja-
lat sidottiin pieneksi nytyiksi kangasnauhalla, sidottiin heidän kätensä usein
tankoon yöksi, jotta he eivät pystyisi repimään kiristäviä siteitä auki. Pahin
tuska kesti 2 vuotta, jonka jälkeen jalat luut olivat auttamattomasti pois nor-
maaleilta paikoiltaan ja osa varpaista kuoleentuneet pois. Miniatyryriajaloilla
nuoret tytöt opettelivat kävelemään uudelleen, paino lähinnä kantapäillä, ja olipa jalat myös luo-
kiteltu niiden onnistuneisuuden mukaan arvometallein; seitsemän ja puolisenttiä pitkä jalka oli
kulta, kymmenensenttinen oli hopea ja sen yli jäävät jalat olivat jo epäonnistuneita, rautajalkoja.

KUVA 10. Fetissisaappaat

(Selin, 1997, 189.)

Nykypäivänäkin jalkoihin kohdistuu paineita ja fetissejä (kuva 10). Naisen jalan ihanne on pieni ja siro, ilman liikavarpaista tai kovettumia. Toisinaan tämä sirouden tavoittelu myös johtaa liian pieniin kenkiin ja sitä kautta jalan ongelmiin. Jalkoihin liittyy myös valtaa ja voimaa, niihin liittyy voimakkaita alistamisfantasioita. Ikoninen esimerkki tästä on taistelun voittaneen soturin jalan nostaminen hävinneen osapuolen päälle, tai nöyryyttävä käsky nuolla jonkun kenkiä. Tässä maailmassa myös naiset voivat päästä niskan päälle ja jalkafantasioissa tapahtuukin usein jotain toisen tahtoa vastaan. Onpahan jaloille omistettu myös oma tyyllilajinsa myös pornografiassa!

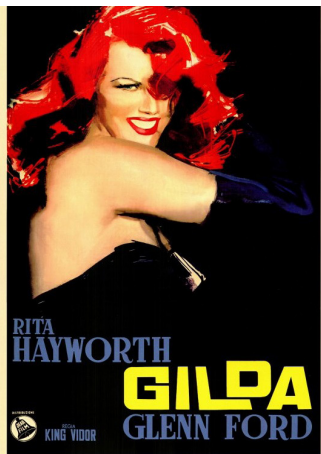
De Campin Fetissikirjassa kerrotaan kuinka korkokengät tai saappaat muokkaavat naisen vartalon asentoa sekä kävelytyyliä, ja ne ovatkin useiden mielestä oikea tapa tuoda naisellisuutta esiin; askel lyhenee, lantio kaartuu eteenpäin ja takapuoli työntyy taakse, samalla korostaen säärtien pituutta, nilkan hentoutta ja pohjelihasten muotoa. Korkokengät toimivat myös naisen itsetunnon hyväksi, sillä niillä on usein henkinen vaikutus; eräänlainen voimaannuttava vallantunne, ylevöityminen ja tietysti pituuden lisäys. (De Camp, 1997.)

Säärtien ja naisellisuuden ehdoton huippu 40-luku, jolloin muotia olivat juurikin korkeat kengät, stay-up sukat (kuva 11), hameet ja naiselliset kampaukset. Näistä ajoista meitä muistuttavat Pin-up –figuurit ja onhan aika-kausi tietysti myös burleskitaitelijoiden ihannoima! De Campin Fetissikirjassa mainitaan, kuinka Pin-up -tyttöjen kuningatar Betty Grable kertoi vakuuttaneensa säärensä miljoonasta dollarista. Säärimania jatkui myös 50-luvulle, vaikka siitä auttamatta muodostuikin rintojen valta-kausi. (De Camp, 1997.)

KUVA 11. Näin se sukka riisutaan!

3.4 Kasvot - ...That fiery redhead!

KUVA 12. Tulinen Gilda

Kauniit kasvot ovat tärkeitä ympäri maailman, vaikka kasvojen koristelun perinne sekä kauneuskäsitykset vaihtelevat suuresti. Keskiajalla ja viktorianisella ajalla, jolloin Euroopassa muoti peitti naisen nilkoista hiuksiin asti, jätti näkyviin ainoastaan kasvot. Viehättävimmät naisen kasvot käsitetään länsimaissa yleensä symmetrisiksi, mutta samalla kauneus on jokaiselle katsojalle erilainen. ”Kauneus on ilmiö, joka aiheuttaa mielihyvää, mutta sama kauneus ei suikaan aiheuta mielihyvää kaikille katsojille.” (Utrio, 2001, 14)

Hiukset ovat naisen pään kruunu ja hyvinvoivat, runsaat hiukset kertovat myös kantajansa terveydentilasta. Täydellisiä hiuksia on tavoiteltu

läpi historian niin värjäämällä kuin valkaisemalla, lisäkkeillä, peruukeilla ja jopa hiuksia ryöväämällä. Hiusväri-ihanteet ovat vaihdelleet eri aikakausina, mutta Euroopassa on silti lähes aina ihailtu vaaleaa kauneutta, johon liitetään hyvyys, puhtaus ja neitseellisyys. Pohjoisessa tummat piirteet on taas aina mielletty eksoottisiksi ja tummat hiukset sekä silmät ajateltu kertovan jopa henkilön intohimoisesta ja tulisesta luonteesta. Punaiset hiukset taasen ovat olleet epäilyttävät ja niiden on arveltu olevan yhteydessä paholaiseen ja helvetin liekkiin. Punatukkaisen naisen luonnetta pidettiin villinä ja oikukkaana; tätä kuvaa on käytetty mm. elokuvateollisuudessa – olihan punatukkainen Rita Hayworth Gilda-roolissaan aikansa seksisymboli (kuva 12)! (Utrio, 2001, 35.)

Filosofit, matemaatikot, taiteilijat ja tiedemiehet ovat aina laskeneet täydellisiä mittasuhteita vartalolle, ja uusissa tutkimuksissa arvoitus on vihdoin ratkaistu; vaihtelemalla samojen kasvojen osien välisiä mittasuhteita on saatu yleisöä eniten viehättävät suhdeluvut (kuva 13). Tutkimuksen mukaan kuitenkin itse piirteiden ominaisuudet vaikuttavat viehättävyyteen enemmän, kuin pelkät mitat niiden välillä. (Perfect face dimensions measured [viitattu 21.5.2014].) Tutkimuksissa myös rusottavat posket koettiin eittämättä viehättäväksi ominaisuudeksi, ja tutkijoiden mukaan poskien hehku kertoo evolutiivisesti hyvästä terveydestä ('Rosy glow' preferred in females [viitattu 20.5.2014]).

KUVA 13. Shania Twainilla on täydelliset mittasuhteet

3.5 Takapuoli - *Butthoven's 5th symphony*

Naisten runsas ja muhkea takapuoli on herättänyt miehissä himoja jo ammoisista ajoista lähtien. Pyöreän takamuksen kiinnostavuuden on arveltu johtuvan yhtäläisyyksistä rintojen muotoihin. Takapuoli on myös hedelmällisyyden ja nuoruuden ilmaisin, sillä leveä lantio ja muhkea vararavinto ovat oiva etu suvunjatkamisen kannalta. (Cultural history of the buttocks [viitattu 20.5.2014].)

Pakaroiden seksuaaliset merkitykset ovat monet, vaikka takapuoli on edelleen myös tabu. Läpiminen ja kurittaminen ovat takapuoleen kohdistuvia fantasioita ja takapuoleen liitetään usein häpeän ja alistamisen leima. Rodullisesti ihmisiä on jopa eritelty pakaroiden muodon mukaan, ja myös mielipidekyselyt vahvistavat rodullisia piirteitä, sillä afroamerikkalaiset arvostavat suurta takapuolta, eurooppalaiset keskisuurta ja aasialaiset pientä (Wikipedia, Cultural history of the buttocks [viitattu 20.5.2014]). Stereotypia afrikkalaisten alkuperäiskansojen naisten suuresta takapuolesta on syntynyt siirtomaakaudella, jolloin siirtomaaisännät toivat afrikkalaisia rasvapakaraisia naisia näyttille Eurooppaan ja Yhdysvaltoihin. Kuuluisin näistä naisista on Sarah Baartman, joka sai esiintymisnimekseen Hottentotti Venus. (Freaky Friday: The Venus Hottentot [viitattu 20.5.2014].)

Eurooppalaisesta takapuolen ihailu on tuttua niin Kreikkalaisista veistoksista, Rubensin runsaista

maalauksista (kuva 14) kuin suurista vannehameista ja korseteista, joiden tarkoitus on korostaa takapuolta. Nykyään takapuolen ihailu on kuntoilun myötä siirtynyt suuresta koosta treenattuihin pakaroihin, ja myös kauneuskilpailuja järjestetään täydellisen takapuolen löytämiseksi; Brasiliassa vuosittain järjestettävä Miss Bum Bum -kilpailu (kuva 15) kerää koko kansan, ja etenkin miehet, televisioiden ääreen.

KUVA 14. Rubensin muhkeat sulottaret

KUVA 15. Miss Bum Bum -kandidaatteja

4 Haastatteut - Dancing with the stars

Haastattelin kahta suomalaista burleskitaitelijaa päästäkseni syvemmälle burleskin maailmaan nykyisellään. Tahdoin myös saada lisätietoja esiintymisasuista ja heidän henkilökohtaisista mielipiteistään ja kauneuskäsityksestään. Internetistä löysin tietoa suomalaisesta burleskigenrestä, sekä sain yhteyden kahteen burleskitanssijaan, Pepperiin ja Oliviaan.

Pepper Sparkles (kuva 16) on suomalainen burleskitähti, malli ja antiikki-tuntija. Hän tutustui burleskiin ensin Helsingin ensimmäisillä burleskifestivaaleilla vuonna 2008 ja ihastui vapautuneeseen ilmapiiriin. Lavalle Pepper nousi ensimmäisen kerran vuonna 2009 ja oli mukana perustamassa Thee Dizzy Daisies-tanssiryhmää. Pepper on hurmannut burleskiyleisön omaperäisillä ja monipuolisilla esityksillään; häntä usein verataankin eksoottiseen Mata Hariin ja mustavalkoelokuvien tyttöihin. (About me [viitattu 21.5.2014].)

Olivia Rouge (kuva 17) on tulipunaisilla hiuksilla varustettu lady, joka tihkuu rock ´n rollia. Hän aloitti esiintymisen vuonna 2008 ja ei jätä ketään kylmäksi monipuolisella valikoimallaan roolihahmoja, vaihdellen aina Saksikäsi Edwardista Minni Hiireen. Hän on myös toinen The Holy Curves! – tanssiryhmän esiintyjistä. (About [viitattu 21.5.2014].)

Molemmat esiintyjistä kertovat, että Helsinki Burlesque festival oli heidän burleski-uransa alkuna, joten tuo maailmallakin mainetta niittänyt tapahtuma lienee oiva ponnahduslauta estradeille. Pepperin sanojen mukaan jokaisen olisi suotavaa kokeilla burleskia, sillä se voi tarjota tekijälleen paljon. Olivia kehoittaa ihmisiä kokeilemaan burleskia rohkeasti, sillä useimmissa kaupungeissa on jo jopa viikoittaisia burleskipajoja: ”Aina sanotaan, että burleskiesiintyjäksi voi tulla kuka vain, mikä periaatteessa pitää paikkaansa, mutta kaikista ei voi tulla hyviä esiintyjä” toteaa Olivia, ja jatkaa: ”innovatiivisuus, erilaisuus, viihdyttävyyys ja esityksiin ja asuihin panostaminen on minusta todella tärkeää.”

Burleskiin on aina kuulunut näyttävä puvustus ja moninainen rekvisiitta. Nykyään esiintymislavoilla ei enää entisaikojen tapaan eläimiä näe, mutta mielikuvituksellisuus ja ajan-kohtaisten aiheiden parodiointi jatkuu edelleen. Pepperin mukaan ideoita on kaikkialla, kun vaan osaa katsoa sillä silmällä: ”ideat tulee yleisesti nopeammin kuin ne

KUVA 16. Pepper Sparkles

KUVA 17. Olivia Rouge

saa toteutetuksi, eli minulla on yleensä pari tulevaa ohjelmanumeroa jo päässä.” Myös oman tyylin löytäminen on tärkeää ja antoisaa; Pepper ammentaa itse jugendstilistä, eli 1900-1939 luvun aikakaudesta: ”yleensä burleski suosii 1940-60 aikakautta, eli oma suosikkiaikani on vähän vanhempi. On kiva kun se on myös vähemmän nähty tyyli-suuntana.”

Burleskitanssijat ovat yleensä myös varsin käteviä käsistään, sillä puvut tehdään pääosin itse: ”el-lei lähipiirissäni sitten ole henkilöä, joka osaisi tehdä jotain asustetta tai rekvisiittaa minua paremmin; silloin kyllä mielelläni maksan hyvin tehdystä työstä”, kertoo Olivia. ”Burleski, kuten kaikki esiintymistaide, vaatii paljon harjoittelua, aikaa, rahaa, ompelua ja kaikkea muutakin.” komppaa Pepper. Jos ideoita esiintymisiin on joka puolella, onko esiintyjillä sitten kokemuksia siitä, mikä ei burleskissa toimi? ”Täytyy pystyä liikkumaan suht mukavasti! Ja pitää yrittää estää eri vaatekap-paleiden tarttuminen toisiinsa!” huomauttaa Pepper. ”Aina oppii kantapään kautta, mutta puvut eivät saa jäädä jumiin, joten neppareiden ja vetoketjujen paikat ovat tärkeitä. En myöskään pidä hakasista muualla kuin rintaliiveissä, ne eivät nimittäin toimi!” kertoo myös Olivia.

Mikä sitten on näiden flirtin ja viettelyn ammattilaisten mielestä seksikästä naisessa? Molemmat ovat hyvin samoilla linjoilla, kuten luultavasti monet muutkin: ”Itsevarmuus! Se on jotain mikä ei näy, mutta tuntuu tosi voimakkaasti” tiivistää Pepper. ”Sopiva itsevarmuus ja että nainen osaa kantaa itsensä - mutta nöyryyttä pitää löytyä myös.” jatkaa Olivia. ”sanoisin että seksikkyyys ei ole kiinni siitä miltä joku näyttää. On myös tosi tärkeää, että ihminen näyttäisi terveeltä. Terveitä ihmisiä on kyllä taas kaikissa muodoissa ja koissa, jotkut on luonnollisesti hoikkia ja jotkut pyöreämpiä, mutta silloin kun ihminen on terve ja sillä on itsevarmuutta, ei voi kuin olla seksikäs.” Pepper kertoo. Olivia luotaa myös syvemmälle ihmisen luonteeseen: ”erään ystäväni sanoin: Voit olla vaikka kuinka kaunis kakku päältä, mutta jos sisus on (tähän tulisi oikeasti kirosana) täysin hirveä, ei kukaan sitä halua syödä.”

Ulkopuolisen silmin burleski vaikuttaa erittäin terveeltä itseilmaisun muodolta, jos ei vaatteiden vähyyttä säiky; kaiken kokoiset ja näköiset naiset ja miehet nousevat lavalle täynnä intoa ja itsevarmuutta, hyvin harjoiteltuihin esityksiinsä valmistautuneina. Alastomuus on ainakin minulle itselleni esityksissä toissijainen asia, sillä noin täydellisiä paketteja voisi katsoa vaatteet päällä tai ilman. Onko kuva niin ruusuinen? Omaavatko esiintyjät todella hyvän itsetunnon vai onko oma kuva muuttunut esitysten myötä? ”Olen kyllä valitettavasti, kuten monet muutkin naiset, kasvanut inhoten ja jopa vihaten osia vartalostani. Burleskin kautta olen ymmärtänyt paremmin, että melkein kaikilla on sama ongelma, ja että ongelma on pelkästään meidän päässämme - kun ei kenenkään kropassa ole mitään vikaa!” kertoo Pepper omasta taustastaan. Olivialla tuntuu olevan samankaltainen tarina: ”Minä, kuten monet muutkin burleskiesiintyjät ovat olleet esimerkiksi koulukiusattuja, ei parhaalla mahdollisella itsetunnolla varusteltuja. Olen nykyään ehkä myös aikuistumisen myötä hyväksyvämpi omaa vartaloani kohtaan ja itsetunto on parempi. Toki niitä huonojakin päiviä tulee ja välillä katsoo jotain skalpellin alla käyneitä esiintyjä, joita pidetään jostain kumman syystä suuressa arvossaan ja miettii, että pitäisikö minunkin olla tuollainen, mutta sitten se järki tulee takaisin ja ilmoittaa että hei, maailmassa on vain yksi ainoa sinä, miksi yrittää olla kuin joku muu?”.

Haastattelujen perusteella burleskityöt tietävät mistä puhuvat; elämän ja rikkaiden kokemusten

vahvistamat naiset sopisivat esikuviksi kenelle vain, sillä itsetunto-ongelmat ovat nyky-yhteiskunnassamme kasvava ongelma - yhä nuorempien keskuudessa. Jokainen voisi tarkastella elämää pilke silmäkulmassa ja toisinaan laittaa silmilleen ne kuuluisat ruusunpunaiset lasit. Positiivisuus omaa vartaloaan kohtaan luo tyytyväisyyttä itseensä ja peilikuvalleenkin voi silloin hymyillä. Burleskiin tutustuttuani minäkin alan unohtaa täydelliseksi muokatut, mutta persoonattomat, alusvaatemainokset ja ihastua näihin tanssiin, lihaa ja luuta oleviin oikeisiin ihmisiin, jotka kaikesta sydämestään antavat tasselien heilua!

KUVA 18. Pepper esiintyy

KUVA 19. Olivia lavalla

5 Projektin aikaa - Gettin the show on!

Luonnosteluni lähtökohdat olivat naisellisuus ja erilaisuus. Aikomukseni ei myöskään ollut suunnitella mitään turhan rajua tai fetissimäistä, jotta suuremman käyttäjäkunnan hyväksyntä korulleni säilyisi. Niin ikään soveliasta ratkaisuaani ihmeteltiin myös korupajan puolella, sillä aikaisemmat työni ovat kenties olleet uskaliaampia ja kokeilevampia.

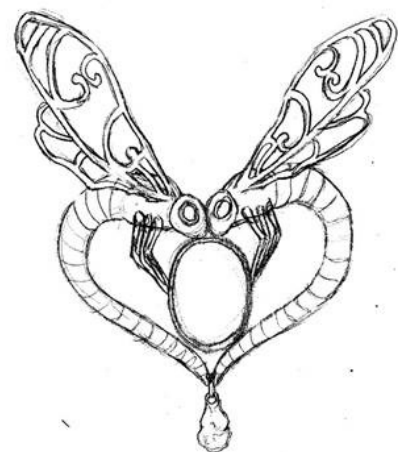
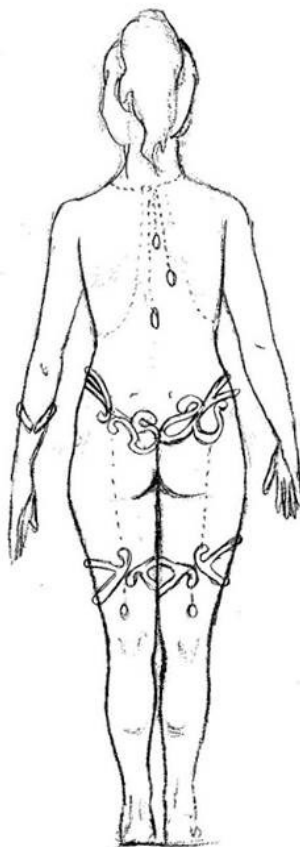
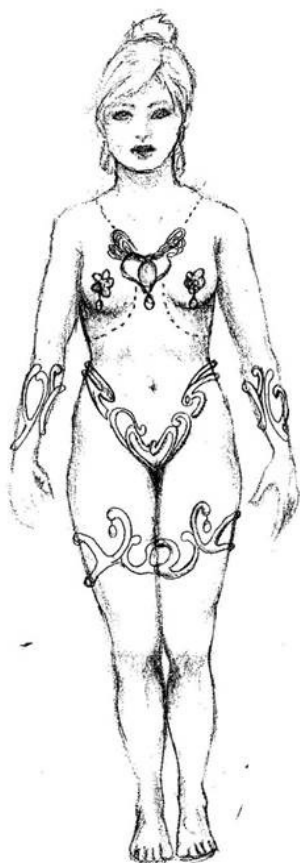
Ensin keräsin kuvataulut, jotta korulla hakemani tunnelma välittyisi lukijalle, ja tietenkin palautteen antajalle. Keräsin mukaan sopivan värisiä ja oloisia kuvia, ja sisällytin jokaiseen tauluun käyttäjätyypin, sillä mielestäni kuva ihmisestä on aina voimakas ilmaisun väline. Tauluihin hain myös muutaman kuvan itse materiaalista, tai sen tunnusta. Ideataulut ovat minulle hyödyllinen väline ajatusten siirtämisessä, sekä tietysti oman ajattelun tiivistämisessä yhteen kollaasiin.

Halusin tuoda osaamistani esille tuottamalla muutaman erilaisen luonnoksen, jotta valmistettavan tuotteen voisi valita monen tyylistä suunnitelmista. Kävin läpi muutamia aihealueita aina modernista biomekaaniseen, mutta jatkoon ja paperille selvisivät ikuinen suosikki-tyylikauteni Art Nouveau, fantasiamaailmassa erittäin tunnettu naissoturi sekä orgaaninen orkidea. Luonnokset syntyivät nopeasti ja jostain syystä huomasin, että yöllä nukkumaan mennessäni ja unta vartuessani erilaiset luonnosaihiot alkoivat rullata päässäni - niinpä ensimmäiset versiot luonnoksista syntyivätkin keskiyön molemmin puolin. Luonnostelin myös naishahmoja, mistä myöhemmin syntyikin ajatus pin-up -piirrosten käyttämisestä tämän raportin otsikkoteksteissä. Ihmishahmojen piirtely oli myös jollain tavalla vapauttavaa ja rentoa, sekä vei ajatukseni hetkeksi pois stressaavasta työtaakasta, joka odottaisi edessäni korua tehdessäni. Saatuaani kolme luonnosta kasaan pyysin palautetta luonnoksistani Pepperiltä.

5.1 Art Nouveau

KUVA 20. Art Nouveau ideataulu

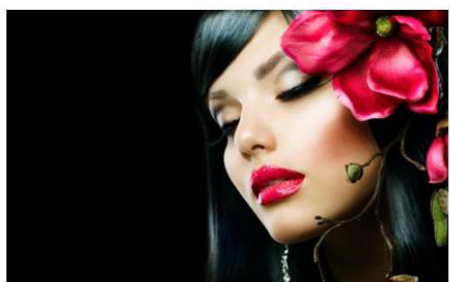
KUVA 21. Art Nouveau -luonnoksia 19

Art Nouveau -korussa keskityin aikakaudelle ominaisiin muotoihin ja väreihin, eli lämpimiin ja murrettuihin sävyihin. Eksotiikkaa tuovat korun kiemuraiset muodot ja sijainnit vartalolla. Idean koruun sain omasta mieltymyksestäni tyyliin, sekä Pepperin haastattelusta ja hänen lähettämistään inspiraatiokuvista. Art Nouveaun aikakausi on myös burleskiesitysten alkukoti, aika, jolloin muotiin tulivat femme fatalet, kohtalokkaat naiset. Art Nouveau ja romantiikan aika toivat suosioon myös erilaiset tarut, satuhahmot ja myytit ja siksi tämän tyyliuunnan inspiroima koru on erinomainen myös esitystaiteessa. Materiaaleina korussa käyttäisin hopeaa ja kullattua hopeaa, kivinä lämpimän ja murretun sävyisiä sammalakaatteja, vihreää jadea ja meripihkaa, jotka kaikki sointuvat hyvin aikakauden teemaan.

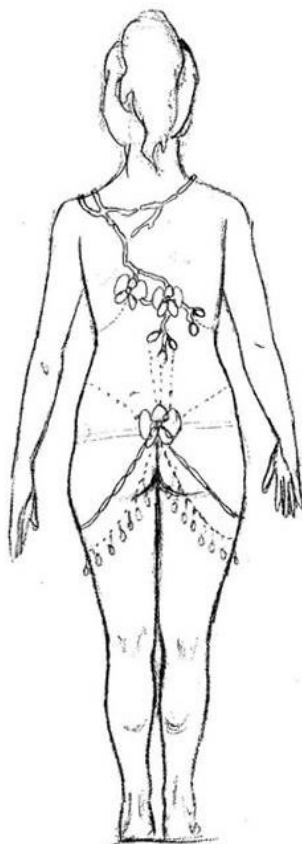
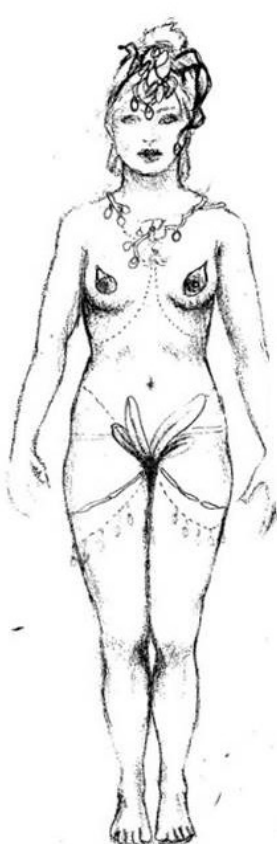
Korua suunnitellessani halusin sisällyttää siihen sudenkorennot, kunnianosoitukseni Rene Laliquen mahtavalle elämäntyölle, art nouveau -tyylisuunnalle ominaisen orgaanisen kiemuran sekä kauden lempitaiteilijani Alphonse Muchan Tanssi -teoksen. Tahdoin koristaa myös reidet tässä korussa, ja burleskitanssijoiden korkeiden sukkiensa innoittamana sijoitin reiden puoliväliin koristeellista kiemuraa sekä heiluvat kiviriipukset. Selässä roikkuvat kivet tuovat muuten melko staattiseksi jäävään koruun runsaasti liikettä ja aimo annoksen hienostunutta naisellisuutta.

Palaute Pepper Sparklesilta: *"Hieno! Kaulakoru korostaa tosi kauniisti rinnat ja selän! Tykkään erityisesti siitä että selänpuolella roikkuu kiviä, kun selkä on mun mielestä yksi kauniimpia osia kaikkien naisten vartalossa. Tykkään myös tosi paljon siitä että alaosa "nousee" lantioilla, kun se tekee sen että jalat näyttää pidemmältä. Kokonaisuus ja värit toimii hienosti yhteen kun on paksumpia osia ja sitten herkkiä ketjuja ja yksityiskohtia. Toimivuus periaatteessa hyvä, paitsi yksi juttu jotka tulee nyt mieleen: eli se, että reisien ympäri menevät osat voisi ehkä olla ongelmallisia ihmisille joilla on (kuten mulla) paksut reidet, kun voisi olla vaikeaa liikkua ilman että ne osuisi yhteen. Ja sitten se että reisien paksuus vaihtelee liikkuessaan, kun on valtava lihas."* (Pepper Sparkles, 28.3.2014.)

5.2 Orkidea

KUVA 22. Orkidea -ideataulu

KUVA 23. Orkidealuonnoksia

Orkidea –koru on hyvin orgaaninen ja koristeellinen, mutta sillä on myös symbolisia merkityksiä; orkideaa on kautta aikojen pidetty hedelmällisyyden ja seksuaalisuuden vertauskuvana. Orkideat mielletään usein harvinaisiksi ja arvokkaiksi ja ne edustavat myös rakkautta ja intohimoa – viktorianisena aikana vaivalla hankitun orkidean antaminen rakastetulle viestitti syvää rakkautta ja kiintymystä. (Meaning and Symbolism of Orchid [viitattu 20.5.2014].)

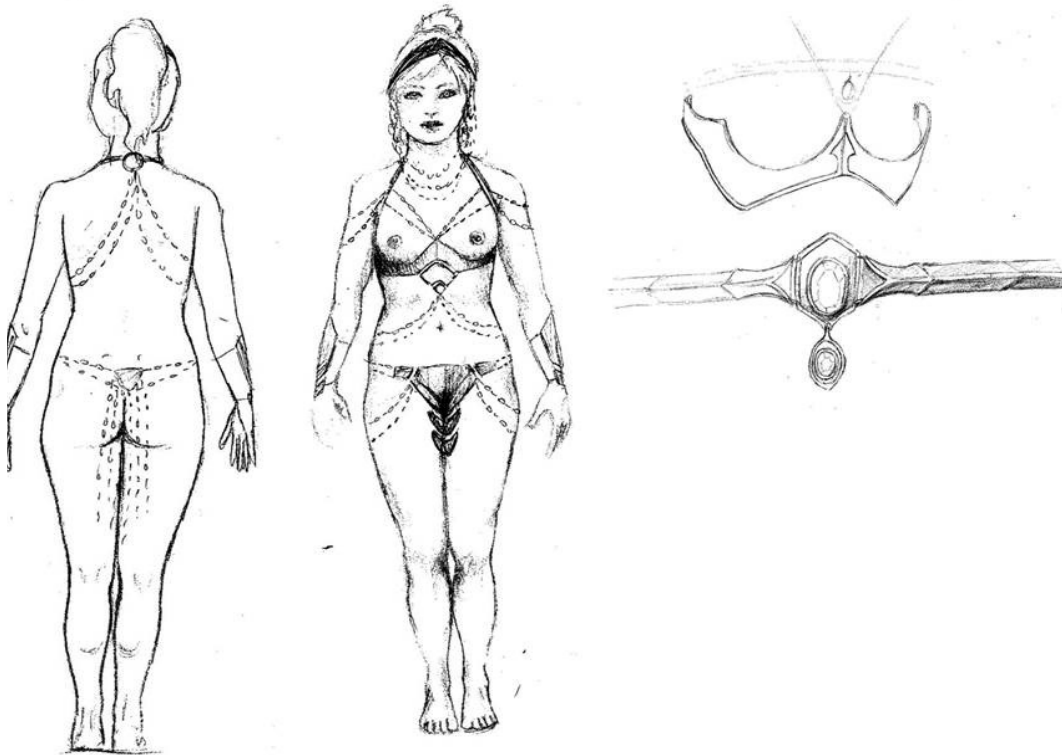
Orkidea-koru koostuu kruunusta ja vartalokorusta, jotka yhdessä luovat kiehtovan kokonaisuuden. Korussa on myös roikkuvia ja heiluvia osia ja ketjuja, jotka korostavat vartalon liikkeitä. Kruunun tekee erityiseksi mielestäni sen staattinen kehikko ja roikkuvat kivet, jotka pään liikkeet saavat heilumaan. Tämä olisi erinomainen mm. vietteleviin napatanssi –esityksiin sekä aasialais-tyyppiseen tanssiin, joissa vartalon eri osat liikkuvat eri aikaan. Materiaaleina tässä korussa käytäisiin hopeaa, tumman pinkkejä helmiäisriipuksia ja itse orkideat kylmäemaloisin koruhartsilla vaaleanpunasävyisiksi, noudattaen mahdollisimman tarkkaan oikean orkidean väritystä.

Palaute Pepper Sparklesilta: "Rakastan tätä! Tykkään tosi paljon "orgaanisista" muodoista, varsinkin epäsymmetriasta, ja tää on just semmonen! Tällä on sitä samaa mitä kirjoitin Art-noveau korun yläosasta, että korostaa just rinnat ja selän hienosti. Tykkään myös tosi paljon alaosasta, itseasiassa olen just tekemässä jotain sellaista itselleni (totta kai erilaisista matskuista) seuraavaan numeroon, se on tosi klassinen burleski alaosa muoto ja korostaa kauniisti lantioita. Toimii ihan hienosti! Ei tähän ole mitään muuta sanottava kuin ettei se ylimmäinen ketju alaosassa ehkä pysyisi paikallaan helposti riippuen naisen vartalon muodosta, mutta me joskus teipataan muitakin osia ihollemme kuin pelkät tasselit :-)" (Pepper Sparkles, 28.3.2014.)

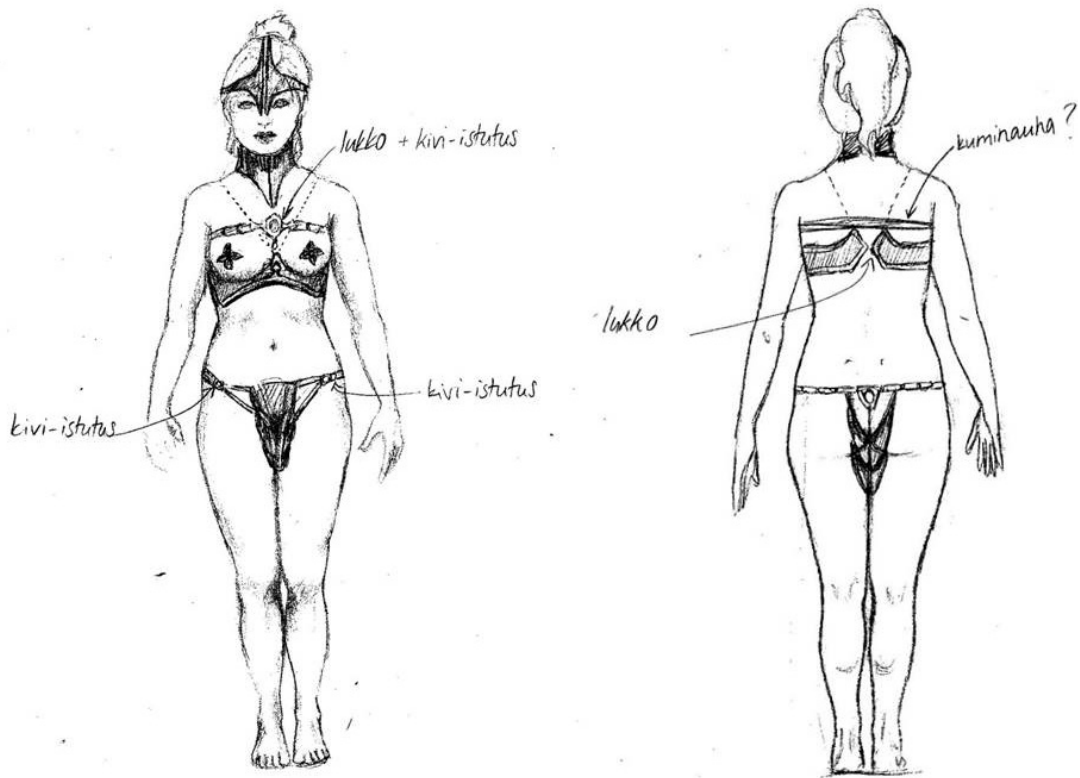
5.3 Soturi 1 ja 2

KUVA 24. Soturi-ideataulu

KUVA 25. Soturi 1 -luonnoksia

KUVA 26. Soturi 2 -luonnoksia

Soturi –korut ovat kaksi eri versiota fantasiataiteesta tutusta naissoturi-hahmosta. Hahmo on samaan aikaan vahva ja voimakas, sekä huikaisevan itsevarma ja naisellinen. Sotureiden lähtökohdina oli mekaanisempi ilme kuin muissa koruissa, sekä panssarimaiset rakenteet vartalon suoja-
 na. Naisellisuutta voi myös korostaa tarjoamalla sille kontrastia, eli tässä tapauksessa rouheutta ja massiivisuutta. Kuten haastatteluista käy ilmi, naisellinen voima ja itsevarmuus ovat äärimmäisen seksikkäitä ja tämä kokonaisuus voisi antaa naiselle voimauttavaa energiaa ja tunnetta siitä että hän hallitsee asioita ja on vahva. Tekniikoina tässä korussa käyttäisin mm. nivelsormuksista tuttua nivellystä niittaamalla kappaleet yhteen. Naisellisuutta ja kimallusta soturi 1 –koruun tuovat ketjut ja soturi 2 –koruun istutetut kivet.

Palaute Pepper Sparklesilta:

Soturi 1: *”taas hieno! Tämä muistuttaa art decoa tosi hyvällä tavalla, ja taas korostaa naiskropan kauniit osat. Tykkään tosi paljon siitä että on käytetty nahkaa, kun se on vähän epätavallisempi matsku burleskissa mutta on kuitenkin hieno! Ja tässä on käytetty tosi herkulla ja naisellisella tavalla, mutta samaan aikaan on se soturi-filis. Mutta joo, tämä toimisi tosi hyvin nykyburleskissa, kun on niin hieno yhdistelmä ketjujen herkkyyttä ja nahan terävyyttä.”* (Pepper Sparkles, 28.3.2014.)

Soturi 2: *”Rohkea! Tykkään siitä että tämä on erilainen, tosi terävän näköinen ja voimakas kappale. Tykkään myös tosi paljon kaulakorusta, kun naisten kaulakin on tosi kaunis ja tämä korostaa sitä. Tästä mä sanoisin että on ehkä tässä joukossa se joka on pikkasen ”rajoitetuimpi”, sillä tavalla että muut voisi sopia laajempiin ryhmiin teemoja. Se ei kuitenkin ole huono juttu, kun mun mielestä on kiva kun muodot on erilaisia ja rohkeita! Ja muuten, vaikka se korkea kaulakoru on periaatteessa aivan hieno koriste, ei sovi ihan kaikille kun joillakuilla henkilöillä on liian lyhyt kaula siihen :-)”* (Pepper Sparkles, 28.3.2014.)

6 Toteutettava koru

Päädyin Orkideaan monestakin syystä. Pepperin antama palaute ja omat ajatukseni kohtasivat, sillä koru on monipuolinen eikä rajaa esim. esitystä mihinkään tiettyyn teemaan. Orkidea on myös erittäin naisellinen ja symbolinen aihe ja se sopii naisvartalolle erittäin hyvin köynnöstensä vuoksi. Luulen että korun teema miellyttää suurta osaa naisista ja tuo kauneutta ja viettelevyyttä kantajalleen – ja miksei myös kohonnutta itsetuntoa!

6.1 Tarkemmin aiheesta ja ideoista

Orkidean idea lähti oikeastaan varmaankin alitajuisesti siitä, kun oman huoneeni pöydällä oli orkidea. Se on kieltämättä erikoinen kasvi, joka jollain tavalla huokuu mystiikkaa ja arvokkuutta. Monet suuret kukat ja suorastaan mehukkaan pyöreät nuput hoikan varren päässä ovat erikoinen yhdistelmä, sekä tietysti paksut vahamaiset lehdet ja ruukusta ulospuskevat ilmajuuret. Orkidea vaatii myös erityistä hoitoa ja rutiinia eikä sen hengissäpitäminen ole lainkaan helppoa, ainakaan pohjoisen kuivassa sisäilmassa.

Orkidean pitäminen saa omistajansa kenties ymmärtämään vertaukset rakkauteen, sillä ilman huolenpitoa sekä ihmissuhteet, että tuo herkkä kasvi menettävät kauniit kukkansa ja kuihtuvat pelkäksi karuksi ja paljaaksi varreksi. Orkidean kukkien muoto on myös kiehtova ja sangen oma-laatuinen - ja onpa niitä verrattu myös naisen sukupuolieliimiin. Orkidean varsi ja myhkyräiset ilmajuuret tuovat vastapainoa kukkien viehkeydelle, siksi päätin käyttää koko kasvia koruni lähtökohtana. Kauniit kukat yhdistäisin valettavilla ketjuilla, jotka olisivat oksia.

Kukkien väriksi halusin intohimoisen syvän purppuran ja puhtaan, viattoman valkoisen. Ketjuosat jätän hopeisiksi, tuomaan kontrastia ja kimallusta.

7 Toteutus

KUVA 27. Paperi-sommittelu

Päätin valmistaa Orkidean hopeasta sen materiaalisen arvon, muokattavuuden, värin sekä ihoärsytysten minimoimiseksi. Hopea nostaa selvästi kustannuksia, mutta koen sen olleen hyvä valinta vartalokorun kannalta.

Ensimmäisen version orkideasta valmistin paperimallina, mahdollisimman tarkasti alkuperäistä suunnitelmaa noudattaen. Näin sain tietooni mahdollisia mittasuhteita ja jouduinkin pienentämään rinnalle tulevia orkideoja runsaasti niiden vaatimat tilan vuoksi. Jo tässä vaiheessa huomasin, että kaikki luonnokseni ratkaisut eivät toimisi korussa ja mietin vaihtoehtoisia reittejä köynnöksille, sekä vähensin niitä merkittävästi. Toinen mieltäni askarruttanut asia sai myös vahvistusta, eli oli ehkä sittenkin järkevämpää toteuttaa ylä- ja alaosa erikseen, jotta koru olisi monikäyttöisempi. Paperimalli sai minut myös uudelleen miettimään valmistusaikaa, sillä koruun tulisi todella paljon osia ja liitoksia. Poistin siis osan köynnöksistä ja muutin kukkien koon sopimaan paremmin vartalon mittasuhteisiin.

Aloitin itse korun valmistamalla kukat. Valmistin ne 0,7 mm paksuisesta hopealevystä, josta leikkasin terälehdet. Muotoilin lehdet vasaralla pakottamalla, jolloin sain niihin orgaanisen ilmeen, samalla kaikista lehdistä tulee yksilöllisiä. Pakotin osia muotoonsa myös edellisessä vartalokorussani, joten olin melko tuttu tämän työvaiheen kanssa. Kokonaisia kukkia on korussa viisi ja jokaisessa kukassa on viisi terälehteä, joten leikattavaa ja pakotettavaa riitti. Suurin kukka painaa n. 50 g, keskisuuret kukat (2kpl) n. 40 g ja pienet kukat (2kpl) n. 30 g. Alun rouhean pakottamisen jälkeen kiinnitin kukat pikipataan (kuva, jossa erilaisin punsselein tein niihin uria ja yksityiskohtia. Saatuaani haluamani kuviot irrotin terälehdet piestä lämmittämällä sitä nestemäiseksi ja puhdistin sekä kiillotin ne. Tämän jälkeen valitsin kooltaan ja muodoltaan yhteensopivat terälehdet ja aloitin kukkien kokoamisen, juottamalla ensin kaksi päällimmäistä lehteä yhteen; tämän jälkeen kapeammat sivuttaiset taustalehdet ja viimeisenä takimmaisina pystylehti. Kukkien juottaminen tuotti ongelmia, sillä ne ovat muodoltaan hyvinkin orgaanisia, eikä yhteensopivia juotospintoja ollut aina helppo löytää – lisäksi monet juotokset saivat toisiinsa aikaisemmat juotokset aukenemaan, jolloin työ oli aloitettava alusta.

Korun rungon muodostavat ketjut tein keräämistäni oksista, jotka valoin hopeaan. Toinen valu puistani epäonnistui ilmeisesti hopean määrän laskuvirheen vuoksi, mutta suurin osa oksista oli silti käyttökelpoisia. Kaikkien hopeaoksien yhteispaino oli 225g. Näiden oksien päihin juotin lenkkejä, joilla sain ne liitettyä yhteen. Lenkkien kanssa taistelu opetti minulle jatkoa varten sen, että oksat ja lenkit olisi järkevä jatkossa valaa suoraan yhteen, jolloin juotoksen pettäminen ei olisi

harmina. Köynnösten kasaaminen vaati paljon sommittelua mallinukan päällä, jotta löytäisin sopivat hopeaosat. Kaikkia valamiani oksia en käyttänyt, vaan valikoin oksat koon ja muodon perusteella. Oksaketju liitettiin toisiinsa sekä suljetujen että avonaisten lenkkien avulla, lisäksi viilasin lenkit kuviollisiksi niin, että ne sulautuivat paremmin oksien pinnanmuotoihin.

Kukkien ollessa korun kohokohtina ja katseenkuljettajina, päätin lisätä hipun glamouria ja istuttaa synteettiset rubiinit niiden keskelle. Kivet kimaltavat ja tuovat arvokkuutta koruun. Itse kynsien istutuksessa oli ongelmia, sillä suuren kukan tarvitsema voimakas lämpö sulatti kynsilangat helposti eikä virheiltä vältytty. Vasta toisen juotostekniikan löytäminen pelasti istutuksen epäonnistumiselta. Orkidea on hyvin epäsymmetrinen ja mielenkiintoinen katsella, sillä joka kohta siitä on erilainen. Myös kivien väri ja koko vaihtelee, sillä sain ne lahjoituksina enkä hakenutkaan täysin samanlaista viisikkoa, näin kukkiin tulee lisää persoonallisuutta.

Korun suuri alaosa, eli orkidean lehdet valmistettiin hopeodusta, 0,6 mm ohuesta ja hyvin pehmeäksi hehkutetusta kuparista, valsaamalla hyvän tekstuurin omaavaa kangasta kahden metallilevyn välissä. Tämän jälkeen jäljensin oikean orkidean lehden muodon metalliin ja leikkasin kuvion irti. Tällä tavoin lehtien pinta eroaa selvästi kukkien pinnasta ja tuo lisää vaihtelua suureen koruun. Pakotettuani lehdet muotoonsa kiinnitin ne toisiinsa niittaamalla ne neliöniitillä yhteen alapäästään. Juotin reunimmaksiin lehtiin lenkit ketjukiinnityksiä varten ja kiillotin sekä hopeoin ne. Ketjut työsäni ovat sekä teräs- että hopeoituja kupariketjuja.

Korutyössä oli monia minulle entuudestaan tuntemattomia työvaiheita, joka ei välttämättä ole viisain valinta opinnäytetyön aikataulu huomioon ottaen. Olen kuitenkin iloinen, että päätin kokeilla uusia tekniikoita, sillä nyt minulla on tulevaisuutta ajatellen enemmän kortteja taskussani sekä halua kehittää esimerkiksi kynsi-istutustaitojani, sillä havaitsin tekniikan melko helpoksi jopa aloittelijalle. Päätin jättää koruhartsin eli kukkien värjäämisen pinkeiksi tulevaisuuteen, jolloin minulla on enemmän aikaa tehdä koekappaleita ja harjoitella tekniikkaa ennen varsinaista työtä.

KUVA 28. Valmistuskuvia

8 Tuotekuvat vartaloiia

KUVA 29. Vartalokoru etupuolelta

KUVA 30. Vartalokoru sivusta

KUVA 31. Kollaasi korun yksityiskohdista

9 Pohdinta

Alastomuus on mielestäni aina ollut vain yksi luonnollisimmista asioista ihmisyydessä ja en koe alastomuutta häpeällisenä. En myöskään liitä alastomuuteen välitöntä seksuaalisuutta. Olen huolissani seurannut lisääntyvää kuvanmuokkausta ja ikuista laihdutusbuumia. Tämän kaiken markkinointikoneiston jylläämänä ovat erityisesti kasvavat nuoret tytöt ja naiset, joissa seuraukset näkyvät lisääntyvinä ulkonäköpaineina ja itsekriittisyytenä, joka voi aiheuttaa kehonkuvan vääristymistä ja sen seurauksina vakavia sairauksia. Kaikki ei kuitenkaan ole kiinni pelkästään ulkokuoresta, vaan persoonallisuus ja suhtautuminen itseensä on tärkeää. Itsevarmuus herättää kunnioitusta ja itsestään pitäminen ja huolehtiminen vaikuttavat positiivisesti elämänlaatuun. Hyväksynnän ja kauneuden lisääminen alastomuuteen ja vartaloon oli yksi minua motivoiva tekijä, joka tavallaan vain voimistui opinnäytetyötä tehdessäni.

Vartalokoru-prosessi oli itselleni hyvin uuvuttava, vaikka aloitinkin hyvissä ajoin. Tapaan toisinaan ailahtella aktiivisuudessa, ja toisinaan tekstiä ja työtä tulikin aktiivisesti vietyä eteenpäin, mutta välillä taas vietin aikaa lepäillen, varsinkin kirjoittamisen alkuvaiheella. Lukion jälkeen en olekaan tuottanut näin paljon tekstiä, saatikka tutkinut jotain aihetta näin laajasti, ja tämä pitkä väli saattoi aiheuttaa turhaa stressiä ja lamaantumista lopputyön kirjoittamisessa. Myös pajalla olen pitänyt taukoa, sillä työharjoittelujeni jälkeen joulukuussa tuntui, etten jaksanut heti palata sorvin ääreen, niin sanoakseni.

Itse pajatyöskentelystä opin paljon. Tavallaan minua harmittaa opinnäytetyön asettama aikaraja, sillä tuntuu, että olisin päässyt vieläkin parempaan lopputulokseen ilman aikataulua. Toisaalta taas otin todella suuren haasteen ja projektin eteeni jo päättäessäni aiheen ja valitessani itse toteutettavan työn; olisin voinut karsia korusta vielä esimerkiksi alaosan pois keskittyäkseni ai-noastaan koristeelliseen yläosaan, mutta mielestäni alaosa on hauska lisä ja irrallisena se ei ole välttämätön käytettäessä korun yläosaa esim. topin kanssa. Opin korua tehdessäni paljon uusia asioita, mutta välillä tuntui että se lisäsi epävarmuutta, sillä pajalla oli nyt keväällä erittäin paljon oppilaita ja aikaa opettajan kanssa oli välillä hankala saada. Haluan kehittää osaamistani kivenistutuksen saralla, sillä kynsi-istutus oli minulle uutta ja hauskaa. Myös metallin pakotus tuntuu mielenkiintoiselta muokkaustekniikalta, mutta vielä näillä kokeiluilla melko hankalalta. Päätin jättää koruhartsin tulevaisuuteen, sillä haluan vielä tehdä parempia kokeiluja ennen varsinaisen työn emalointia. Tekniikkana kylmäemalointi kuitenkin vaikuttaa hyvältä ja sen voi tehdä kotona, toisin kuin perinteisen lasiemalin; ja koruhartsia on myös käytössä kestävämpää. On sääli etten ollut tutustunut siihen jo aikaisemmin opinnoissani, se olisi hyvä lisä jollain tavalla esiteltävien materiaalien joukkoon koulutuksessa, vaikkei se kuulukaan ns. perinteisiin jalometallitekniikoihin kuten lasiemali.

Olen tyytyväinen koruun kokonaisuudessaan tällä aikavälillä ja mielestäni panostin siihen kaikkein. Satu juuri pajatyöskentelyn alussa saamaan toisen työpaikan, mikä on tietysti mainio asia, mutta vähensi myös aikaa ja käytettävissä olevaa energiaani lopputyössä. Kahden työpaikan, opinnäytetyön, lemmikkien ja perheen sekä itsensä kanssa tasapainoileminen on ollut rankkaa. Nyt kun projekti on melkein ohi, alkaa paine ja uupumus pikkuhiljaa väistyä ja tulevaisuudessa

tahtoisin jatkaa tällä tiellä ja suunnitella uniikkeja ja näyttäviä koruja, pienelle mutta halukkaalle käyttäjäkunnalle. Toivoisin koruni herättävän positiivisia tunteita ja saavan ihmiset kiinnostumaan vartalonsa hyvinvoinnista ja näkemään hyvät puolensa. Kuvausessiossa mallin kanssa korusta keskustellessa nousi esille korun toimivuus ja kauneus, mutta olisi parasta aina sovittaa korua käyttäjän päälle, jotta yksilölliset säädöt saa tehtyä. Ketjujen pituus vaikuttaa korun istuvuuteen, mutta mallinukella on mahdotonta korvata oikeaa ihmistä. Vartalokorun sovittaminen on tärkeää myös asiakaskontaktin suhteen, sillä se lähentää tekijää ja tilaajaa ja parantaa palvelukokemusta, sillä koru on varta vasten käyttäjälleen tehty. Kaikenkaikkiaan korun itsenäinen suunnittelu ja tekeminen oli pääosin hauskaa, mutta pidän myös asiakastöistä, joissa saa toteuttaa toisen visiota ja tietää, että työlle on tilaaja. Tuntuu että minulla on paljon ideoita uusiin kokonaisuuksiin ja täydennysideoita Orkideaan. Tulevaisuudessa olisi mielekästä jatkaa vartalokoruni viitoittamalla tiellä uniikeissa, suurissa kokonaisuuksissa.

Palaute Pepperilta valmiista korusta:

”Ihan hienosti onnistui! Käyttäjän pitäisi valita muut vaatteet korujen mukaisesti (esimerkiksi, tiukat rintaliivit voisi olla epäsopivia niiden kanssa), mutta setti on kyllä hieno ja harvinainen, jota burleskissa yleisesti kaivataan :-)

Luulisin et ostajia voisi olla, kyllä. On myös erittäin hyvä silloin kuin esityksen viimeisessä kerroksessa (eli alusvaatteet/pastiet/tasselit) on joku ”wow” efekti, eli numeron loppuun tulee hieno yllätys. Näyttää kyllä myös siltä että liikkuminen pitäis onnistua, eli sekä ulkonäkö että käytännöllisyys onnistui :-)

Yhteistyö oli mukavaa! Kysymykset oli hyvin mietityt, ja silloin kun lähetit prototyyppien piirustukset oli selvä että olit miettinyt mun vastauksia ja että niillä oli ollut vaikutusta suunnitteluun :-)”
(Pepper Sparkles 23.5.2014)

Camp, Walter de. 1997. Fetissikirja. Like, Helsinki

Selin, J. 1997. Kiinalaiset jalat. Otavan kirjapaino, Keuruu

Utrio, K. 2001. Bella Donna: Kaunis nainen kautta aikojen. Tammi Oy, Helsinki

Utrio, K. 1985. Venus: Naiskauneuden tarina. Tammi Oy, Helsinki

About [internetsivu]. Olivia Rouge. [viitattu 21.5.2014]. Saatavissa: <http://oliviarougeburlesque.blogspot.fi/p/about.html>

About me [internetsivu]. Pepper Sparkles. [viitattu 21.5.2014]. Saatavissa: <http://www.peppersparkles.com/p/about-me.html>

American Burlesque [verkkojulkaisu]. Wikipedia [viitattu 21.5.2014]. Saatavissa: http://en.wikipedia.org/wiki/Burlesque#American_burlesque

Cultural History of the buttocks [verkkojulkaisu]. Wikipedia [viitattu 20.5.2014]. Saatavissa: http://en.wikipedia.org/wiki/Cultural_history_of_the_buttocks

Freaky Friday: Venus Hottentot [blogijulkaisu]. Ubermilf [viitattu 20.5.2014]. Saatavissa: <http://ubermilf.blogspot.fi/2006/02/freaky-friday-venus-hottentot.html>

History of brassieres [verkkojulkaisu]. Wikipedia [viitattu 20.5.2014]. Saatavissa: http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_brassieres

Korumuotoilija pyytää yhteistyötä/haastattelua! [sähköpostiviesti]. Olivia Rouge. Lähetetty 9.3.2014. [viitattu 20.3.2014]. sari.porttila@gmail.com

Korumuotoilija pyytää yhteistyötä/haastattelua! [sähköpostiviesti]. Pepper Sparkles. Lähetetty 16.2.2014. [viitattu 20.3.2014]. sari.porttila@gmail.com

Luonnospalautetta! [sähköpostiviesti]. Pepper Sparkles. Lähetetty 28.3.2014. [viitattu 4.4.2014]. sari.porttila@gmail.com

Meaning and symbolism of orchid [blogijulkaisu]. Orchid Craze [viitattu 20.5.2014]. Saatavissa: <http://orchidcrazeme.blogspot.fi/2011/12/meaning-and-symbolism-of-orchid.html>

'Rosy glow' preferred in females [verkkouutinen]. BBC [viitattu 20.5.2014]. Saatavissa: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/7974194.stm>

Venus of Hohle Fels [verkkojulkaisu]. Wikipedia [viitattu 21.5.2014]. Saatavissa: http://en.wikipedia.org/wiki/Venus_of_Hohle_Fels

Victorian theatrical burlesque [verkkojulkaisu]. Wikipedia [viitattu 21.5.2014]. Saatavissa: http://en.wikipedia.org/wiki/Burlesque#Victorian_theatrical_burlesque

Kuvaluettelo

- KUVA 1. *Jumalattaren kasvot*. Tuomas Karhunen 2012.
- KUVA 2. *Alkuperäinen vartalokoru*. Tuomas Karhunen 2012.
- KUVA 3. *Forgotten Horror -vartalokorun luonnoksia*. Sari Porttila 2012.
- KUVA 4. *Viktoriaaninen burleskiesiintyjä*. Saatavissa: http://37.media.tumblr.com/tumblr_lsa8tkoviu1qzjmo0o1_1280.jpg
- KUVA 5. *Gypsy Rose Lee 30-luvulla*. Saatavissa: <http://media-cache-ec0.pinimg.com/originals/e6/f4/8b/e6f48bd702601613cd2265622592b040.jpg>
- KUVA 6. *Tempest Storm esiintyy*. Saatavissa: http://www.burlesquehall.com/wp-content/uploads/2013/09/tempest_storm-381x480.jpg
- KUVA 7. *Gibson Girl*. Saatavissa: <http://onetwobri.files.wordpress.com/2011/09/de-246cabce76.jpeg>
- KUVA 8. *Petty girl keinuu*. Saatavissa: <http://images2.fanpop.com/images/photos/5400000/George-Petty-Pin-Up-pin-up-girls-5491836-1156-754.jpg>
- KUVA 9. *Varga Girl*. Saatavissa: <http://www.mixanitouxronou.gr/wp-content/uploads/2014/02/Alberto-Vargas-02.jpg>
- KUVA 10. *Fetissisaappaat*. Saatavissa: <http://www.polyvore.com/cgi/img-thing?.out=jpg&size=l&tid=10768673>
- KUVA 12. *Tulinen Gilda*. Saatavissa: <http://whatculture.com/wp-content/uploads/2011/07/Gilda-Poster.jpg>
- KUVA 11. *Näin se sukka riisutaan!* Saatavissa: http://www.delinquentdebutantes.com/wp-content/uploads/2010/03/1301_OFS_Peel1_StacieHuckeba-500x750.jpg
- KUVA 13. *Shania Twainilla on täydelliset mittasuhteet*. Saatavissa: http://assets-s3.usmagazine.com/uploads/assets/celebrities/23283-shania-twain/1251207205_shania_twain_290x402.jpg
- KUVA 15. *Miss Bum Bum -kandidaatteja*. Saatavissa: http://t0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTUi-XDSdIEhzCUCBCqaXn_z-VXNFikqz2GYRjNTRshjGZCUJwJSLmXUWI
- KUVA 14. *Rubensin muhkeat sulottaret*. Saatavissa: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/9/9c/Peter_Paul_Rubens_026.jpg/486px-Peter_Paul_Rubens_026.jpg
- KUVA 16. *Pepper Sparkles*. Saatavissa: https://fbcdn-sphotos-b-a.akamaihd.net/hphotos-ak-frc3/t1.0-9/10152472_779929685350556_461927619_n.jpg
- KUVA 17. *Olivia Rouge*. Saatavissa: <https://scontent-b-mad.xx.fbcdn.net/hphotos-prn2/>

t1.0-9/960030_4846655822701_1815095091_n.jpg

KUVA 18. *Pepper esiintyy*. Saatavissa: http://2.bp.blogspot.com/-1p-_foofCZo/UUYO9VDyL-PI/AAAAAAAAABr4/99wz8NwB9K8/s640/hbf2.jpg

KUVA 19. *Olivia lavalla*. Saatavissa: https://scontent-a-mad.xx.fbcdn.net/hphotos-ash2/t1.0-9/424435_2387442583907_1095458487_n.jpg

KUVA 20. *Art Nouveau -ideataulu*. Kuvakollaasi. Koonnut Sari Porttila 2014. Saatavissa:
http://pixel.bnetwork.netdna-cdn.com/wp-content/uploads/2010/08/57508799_1ce-423f5b4_z.jpg

<http://www.fotothing.com/photos/77c/77c1645831c284a75cd0839ddfe5f745.jpg>

<http://www.afranko.com/wp-content/uploads/2013/07/Romantic-Candle-And-Flower.jpg>

<http://www.kaliningrad.mid.ru/0img/foto/3-9.jpg>

KUVA 21. *Art Nouveau -luonnoksia*. Sari Porttila 2014.

KUVA 23. *Orkidealunnoksia*. Sari Porttila 2014.

KUVA 22. *Orkidea -ideataulu*. [Kuvakollaasi]. Koonnut Sari Porttila 2014. Saatavissa:

http://s3.amazonaws.com/cmi-niche/gallery_photos/42976/images/slideshow_std_h_hanging-crystals2.png?1356313201

<http://cache.desktopnexus.com/thumbnails/1134771-bigthumbnail.jpg>

<http://www.publicdomainpictures.net/download-picture.php?adresar=10000&soubor=-pink-feathers-background-20851283962497d0cp.jpg>

<http://2.bp.blogspot.com/-9vfkfe0nyTc/TymS50ji7QI/AAAAAAAAHqg/PrjtTcb1VvM/s1600/hanging-flowers-and+crystals-25.jpg>

KUVA 25. *Soturi 1 -luonnoksia*. Sari Porttila 2014.

KUVA 24. *Soturi -ideataulu*. [Kuvakollaasi]. Koonnut Sari Porttila 2014. Saatavissa:

http://www.wallpaperweb.org/wallpaper/babes/1440x900/Adriana_Lima_1440x900.jpg

http://th00.deviantart.net/fs71/PRE/f/2013/058/4/6/iron_armor_close_up_2_by_folkens-tal-d5weu4i.jpg

<http://www.olivialehti.fi/paras-aika-vuodesta/files/2012/06/asu3joulu.jpg>

<http://www.artemendoza.com/wp-content/uploads/2014/04/delightful-gothic-bedroom-design-ideas.jpg>

KUVA 26. *Soturi 2 -luonnoksia*. Sari Porttila 2014.

KUVA 27. *Paperisommittelu*. Sari Porttila 2014.

KUVA 29. *Vartalokoru etupuolelta.* Teemu Wilander 2014.

KUVA 30. *Vartalokoru sivusta.* Teemu Wilander 2014.

KUVA 31. *Kollaasi korun yksityiskohdista.* Teemu Wilander 2014.

Sivujen 11-13 ja 20 otsikkopiirroksset Sari Porttila 2014.

– Pepper Sparkles

1. Miten lähdit mukaan burleskin maailmaan?

Tutustuin burleskimaailmaan Helsingin ensimmäisillä burleskifestareilla vuonna 2008. Silloin en tiennyt mitä burleski oli, mutta kaveri löysi ne bileet ja sanoi että ”näihin saa varmaan ylipukeutua”. Vaikutus oli kyllä suuri! Tuntui siltä että olisi astunut ihan toiseen maailmaan, niin kuin vanhan ajan glamöörielokuvaan. Myös se vaikutti tosi positiivisesti, että kaikki esiintyjät näyttivät erilaisilta keskenään - ja vapautuneilta.

Sen jälkeen halusin vain lisää samalaisia bileitä, osallistuin työpajaan (vaikka en silloin olisi uskunut et jonain päivänä esiintyisin itte), tutustuin muihin suomalaisiin burleskiesiintyjiin, ja ne ehdotti et munkin pitäisi kokeilla :-)

2. Kertoisitko miten tämä ”roolihahmosi” Pepper on syntynyt ja kuka hän on?

Pepper Sparkles on mun stage-persoona. Olen aina rakastanut pukeutumista ja kaukaisia maita / meneitä aikoja, mutta tosielämässä ei usein saa leikkiä rooleja ja pukeutua niin hullusti.

Luulen että Pepperin kautta saan kehittää niitä osia itsestäni mitkä olisi muuten vaikeeta kehittää, ja käyttää omaa luovuutta sen toteuttamiseen.

3. Onko esiintyminen tuonut mukanaan muutoksia esim. itsetuntoosi tai suhtautumisessa omaan vartaloon?

Olen kyllä valitettavasti, niin kuin moni muuta naistakin, kasvannut sillä tavalla että en välttämättä tykännyt koko mun kropasta, tai olen jopa vihannut osia siitä. Burleskin kautta (ei pelkästään oman esiintymisen kautta, mutta myöskin muiden esiintyjien esitysten katsomisen kautta) olen ymmärtänyt paremmin että melkein kaikilla on sama ongelma, ja että ongelma on pelkästään meidän päässämme, kun ei kenenkään kropassa ole mitään vikaa. Burleski tekee kyllä helpompaa hyväksyä tai jopa rakastaa osia kropasta joita on aiemmin vihannut (yksi esimerkki mulla olisi peppu :-D)

4. Mistä saat ideoita esiintymisnumeroihisi? Entäs rekvisiittaa, pukuja jne?

Ideota saa kyllä melkein joka paikasta! Ja ne yleisesti tulee paljon nopeammin kuin saa ne toteutetuksi, eli yleisesti on aina ainakin pari tulevaa numeroa päässä. Mutta ideat voi kyllä tulla esimerkiksi jostain biisistä, väristä, luonnosta, ...

Viime aikoina luulen että olen ”löyttänyt” oman tyylin josta tykkään ja joka sopii mulle, ja se on 1900-1939 aikakauden design. Eli jugendstil, art deco, edwardian orientalism ja ihan kaikkea siltä väliltä. Mä luulen että burleskissa käytetään eniten 1940-60 aikakautta, mutta oma suosikkini on vähän vanhempi ja on myös kiva että se on sillä tavalla vähän vähemmän ”käytetty/nähty”

5. Onko sinulla vartalon osia, joista erityisesti pidät/joita korostat? Jos on, niin miten?

Mulla on tosi voimakkaasti kurvikas vartalo, eli omassa kropassa yritän aina jollain tavalla korostaa vyötäröä. Omaa peppua oon lapsesta asti vihannut kun se on niin iso, mutta nyt en enää vihaa sitä ja olen oppinut rakastamaan sitäkin, ja jopa korostamaan sitä! Tärkein pointti on korostaa joka kroppaa siihen sopivalla tavalla, kun kaikilla on kauniita osia. Hyvä esimerkki siitä on ehkä mun Mata Hari numeron valjaat (Tyra Thermanin tekemä), jotka on tehty sillä tavalla että ne korostaa kaikki kun kropan vahvat pointit (pieni vyötärö ja iso peppu) sillä tavalla että ne näyttää hyvältä.

6. Onko puvuilla/rekvisiitalla rajoituksia? Onko sinulla kokemuksia asioista puvustuksessa, jotka EIVÄT toimi esityksessä?

Pukujen/rekvisiitan täytyy olla sellaisia että niiden kanssa pystyy liikkumaan suht. mukavasti! Voi kyllä olla joku numero missä idea on semmonen että ei ehkä tarvii liikkua liian villisti, mutta muuten, yleisesti liikutaan/tanssitaan jonkin verran (tai aika paljon). Toinen juttu on se että jos erään kappaleen täytyy lähteä pois (eli on yksi niistä asioista joita otetaan pois) sen täytyy ollasemmonen että ei lähde ENNEN sitä, mutta lähtee suht. helposti kun tarvitaan. On myös hyvä idea yrittää estää että jotain jäisi kiinni johon toiseen osaan, jne.

7. Jos saisit ideoida vartalokorun/koruja hahmolle, minkälainen hahmo/kokonaisuus se olisi? (älä jätä rajujakaan ideoita pois! niitä voi sitten miettiä myöhemmin... ;))

Mua kiinnostaa erityisesti semmoiset korut ja koristeet, jotka seuraavat kropan luonnollista muotoa, melkein silleen et näyttäisi siitä että ne kasvaisi siinä. Myös kaikenlaiset roikkuvat osat voi olla erittäin kivoja, kun sillä voisi korostaa vartalon eri osien liikkeitä.

8. Mikä sinun mielestäsi on seksikästä naisessa?

Itsevarmuus! Se on jotain mikä ei näy, mut tuntuu tosi voimakkaasti. Semmoisilla naisilla on tulta katseessa! Olen nähnyt semmosia naisia kaikissa eri muodoissa ja koissa, eli sanoisin että se ei ole kiinni siitä miltä joku näyttää. MUTTA, on myös tosi tärkeä että ihminen näyttäisi terveeltä. Terveitä ihmisiä on kyllä taas kaikissa muodoissa ja koissa, jotkut on luonnollisesti hoikkia ja jotkut pyöreämpiä, mutta silloin kun ihminen on terve ja sillä on itsevarmuutta ei voi kuin olla seksikäs :-)

9. Onko sinulla esikuvia?

Yksi esikuva voisi olla Dirty Martini. Sillä on just sitä tulta katseessa, ja itsevarmuus paistaa ihon läpi.

Se osaa liikkua sillä tavalla että koko kroppa lähettää just sen viestin minkä se halua sen numeron kautta lähettää. Aivan uskomaton nainen!

10. Voisitko suositella burleskia muille? Mitä vaatimuksia esiintyjille on?

Kyllä suosittelelen! Ymmärrän kyllä ettei kaikkien tarvitse tykätä siitä, mutta kannattaa ensi tutustua johonkin ennen kuin päättää ettei tykkää. Kuten sanoin pelkkä katsominenkin voi vaikuttaa tosi monella eri hyödyllisellä tavalla! Vaatimuksena esiintyjille (ainakin niille jotka haluaisi tehdä burleskia tosissaan) on tehdä PALJON töitä. Kuten minkä tahansa muun tanssin/esiintymislajin kanssa, burleskikin vaatii paljon harjoittelua, aikaa, rahaa, ompelua ja kaikkea muutakin. Toki saa

myös huvikseen esiintyä pienillä keikoilla tai vaikka kavereille jos ei olisi varma siitä että haluaa tehdä sitä tulevaisuudessakin. Mutta jos haluaa oikeasti esiintyä ja ottaa esiintyminen vakavasti, töitä on kyllä tehtävä.

Haastattelu

-Olivia Rouge

1. Miten lähdit mukaan burleskin maailmaan?

- Olen seurannut burleskiesiintyjä kuten Dita von Teeseä n. 17-vuotiaasta asti ja vuonna 2008 ystäväni Fiona Timantti ehdotti, että ottaisin yhteyttä Helsinki Burlesque Festivaalin järjestäjiin, jos voisin ensimmäisille festareille tulla tekemään jotain. Päädyin sinne sitten pick-up tytöksi ja siitä se sitten lähti, että haluan itsekin esiintyä. Sille tielle olen jäänyt :)

2. Kertoisitko miten tämä "roolihahmosi" Olivia on syntynyt ja kuka hän on?

- En varsinaisesti pidä Oliviaa minään roolihahmona, vaan se on ehkä vain hieman hienostuneempi versio minusta itsestäni. Kaikki esitykseni ovat idealtaan ja "rooleiltaan" sen verran erilaisia, että siitäkkin huomaa, etten halua mitenkään lokeroida itseäni tiettyyn tyyliin tai hahmoon. Eli Olivia on hyvin glamöröösi, mutta samalla ihan pätkähullu, riippuen mikä numero on esitettävänä.

3. Onko esiintyminen tuonut mukanaan muutoksia esim. itsetuntoosi tai suhtautumisessa omaan vartaloon?

- Minä, kuten monet muutkin burleskiesiintyjät ovat olleet esimerkiksi koulukiusattuja, ei parhaalla mahdollisella itsetunnolla varusteltuja. Olen nykyään ehkä myös aikuistumisen myötä hyväksyvämpi omaa vartaloani kohtaan ja itsetunto on parempi. Toki niitä huonojakin päiviä tulee ja välillä katsoo jotain skalpellin alla käyneitä esiintyjä, joita pidetään jostain kumman syystä suurella arvostuksella ja mieltii, että pitäisikö minunkin olla tuollainen, mutta sitten se järki tulee takaisin ja ilmoittaa että hei, maailmassa on vain yksi ainoa sinä, miksi yrittää olla kuin joku muu? Ja kyllä sitä nykyään on oppinut katsomaan oman vartalon parhaita puolia ja tuomaan niitä esille.

4. Mistä saat ideoita esiintymisnumeroihisi? Entäs rekvisiittaa, pukuja jne?

- Ideoita voi tulla mistä vain; jokin tietty biisi, musiikkivideo, väri, elokuva tai filis voi olla lähtökohtana esityksille, vain taivas on rajana. Puvut teen 90% itse ja pyrin myös kaiken rekvisiitan askartelemaan - paitsi jos tiedän, että lähipiirissäni on joku henkilö, joka sen osaisi tehdä paremmin. Tällöin hyödynnän mielelläni ystäväni taitoja ja maksan heille mielelläni hyvästä työstä.

5. Onko sinulla vartalon osia, joista erityisesti pidät/joita korostat? Jos on, niin miten?

- Vaikka olen vuosien saatossa lihonut ja laihtunut useitakin kymmeniä kiloja, olen siinä mielessä "onnekas", että minulla on aina tiimalasivartalo, oli kiloja kuinka paljon tahansa. Eli olen siitä hyvin iloinen. Parhaat puoleni ovat varmaan rintani ja hymyni. Takapuolestakin olen pitkän taistelun jälkeen alkanut pitää, vaikka voisihan se vähän korkeammalla olla :) Eli aika usein minulla on avoimia päänteitä mekoissani jne ja yritän korostaa tiimalasivartaloa ja hymy ny on helppo aina lisätä asusteeksi.

6. Onko puvuilla/rekvisiitilla rajoituksia? Onko sinulla kokemuksia asioista puvustuksessa, jotka EIVÄT toimi esityksessä?

- Aina sitä oppii jotakin kantapään kautta viimeistään, mutta esityksissä vetoketjujen, neppareiden ym. paikat ovat todella tärkeitä, sillä täytyy minimoida kaikki mahdollisuudet, että puvut jäävät jumiin. Hakaset eivät toimi ikinä, paitsi toki rintaliiveissä, mutta mitään ei kannata hakasilla kiinnittää. Vetoketjuissa mitä ronskimpi, sen helpompi avata, en siis esimerkiksi koskaan käytä piilovetoketjuja. Myös korut täytyy miettiä tarkkaan, ettei ne jää kiinni asuihin. Muuten puvuilla/rekvisiitoilla ei ole rajaa, paitsi ehkä säilytyksen ja roudaamisen suhteen välillä tulee ongelmia koon puolesta.

7. Jos saisit ideoida vartalokorun/koruja hahmolle, minkälainen hahmo/kokonaisuus se olisi?

Olin itseasiassa taannoin suunnitellut omaan Jungle Queen-numeroon vartalokorua, jossa numeron ideana on siis leopardikuningatar, joka pakenee vankeudesta ja vartalokoru olisi ollut mustista helmistä/korumateriaaleista valmistettu choker, joka olisi lähtenyt kroppaa pitkin alaspäin "peittäen" aika paljon, mutta jättäen toki kaiken oleellisen näkyviin :D Koska vartalokorua en kuitenkaan itse saanut valmistettua, niin lopputulos, mitä ite nyt sain aikaan, on liitteenä olevassa kuvassa.

Olen myös haaveillut jostain flapper-henkisestä mekosta, jossa on koruja/helmistä rakennetusta vartalokorusta, mutta se nyt on vaan pyörinyt tuolla takaraivossa useitakin vuosia, mutta en ole vielä mitään asian eteen tehnyt :)

8. Mikä sinun mielestäsi on seksikästä naisessa?

- Sopiva itsevarmuus ja että nainen osaa kantaa itsensä - mutta nöyryyttä pitää löytyä myös. Tällä alalla näkee paljon erilaisia esiintyjä ja ihmisiä ja ei auta vaikka olisit kuinka upea, mutta diivaillet tai sinulla ei ole nöyryyttä, niin äkkiä se kauneus ja seksikkyytys häviää samalla. Erään ystäväni sanoi: Voit olla vaikka kuinka kaunis kakku päältä, mutta jos sisus on (tähän tulisi oikeasti kirosana) täysin hirveää, ei kukaan sitä halua syödä.

9. Onko sinulla esikuvia?

- Aiemmin olisin voinut luetella listan nimiä, mutta tällä hetkellä yritän olla itseni esikuva ja arvostan esimerkiksi esiintyjissä niin monia eri ominaisuuksia, etten osaa yhtä henkilöä nimetä esikuvakseni.

10. Voisitko suositella burleskia muille? Mitä vaatimuksia esiintyjille on?

- Burleski harrastuksena on hyvä idea kenelle tahansa. Aina sanotaan, että burleskiesiintyjäksi voi tulla kuka vain, mikä periaatteessa pitää paikkaansa, mutta kaikista ei voi tulla hyviä esiintyjä. Ulkonäkö- tai ikäkriteereitä ei ole, mutta innovatiivisuus, erilaisuus, viihdyttävyytys ja esityksiin ja asuihin panostaminen on minusta todella tärkeää. Burleskiesiintyjän ei myöskään pitäisi ajatella esiintymistä ainoastaan oman itsetunnon pönkittämisenä, sillä silloin aliarvioidaan yleisö ja ei varsinaisesti esiinnytä heille - vaan itselle. Tämä on kuitenkin viihdeala, jossa pitäisi olla juurikin sitä itseään, eli viihdyttävä. Mutta nykyään on eri kaupungeissa viikottaisiakin burleski- ja burles-

kitanssitunteja, joille kannattaa mennä kokeilemaan tätä taiteenlajia, jos se vaikka olisikin se oma juttu.

